

U S T A W A

z dnia

o rolnictwie ekologicznym¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zadania oraz właściwość organów administracji publicznej i jednostek organizacyjnych w rolnictwie ekologicznym w zakresie wykonania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 834/2007”, oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) certyfikat – świadectwo, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia nr 834/2007;
- 2) producent ekologiczny – podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007;
- 3) produkcja ekologiczna – produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 lit. a rozporządzenia nr 834/2007;
- 4) produkty – produkty wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007;
- 5) przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego – przepisy rozporządzenia nr 834/2007 i przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie przepisów tego rozporządzenia oraz przepisy ustawy i aktów wykonawczych do ustawy;
- 6) produkty rolnictwa ekologicznego – produkty uznane za ekologiczne w rozumieniu art. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007;
- 7) środki do produkcji ekologicznej – produkty i substancje, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 834/2007;

8) wprowadzanie do obrotu:

- a) w odniesieniu do produktów – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.),
- b) w odniesieniu do środków do produkcji ekologicznej – czynności w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Art. 3. Do postępowania w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, przyjmują podmioty upoważnione do działania w rolnictwie ekologicznym jako jednostki certyfikujące, zwane dalej „jednostkami certyfikującymi”.

2. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, upoważnia, na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji, do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia Komisji nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 334 z 12.12.2008, str. 25), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1235/2008”.

3. Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, lub wniosek o upoważnienie do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1235/2008, składa się

na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej „Inspekcją”.

4. Jednostka certyfikująca i Główny Inspektor, w zakresie swojej właściwości określonej w ust. 1 i 2, mogą wystąpić o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych w zgłoszeniu podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, lub we wniosku o upoważnienie do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1235/2008, lub w dokumentach do nich dołączonych, jeżeli jest to niezbędne odpowiednio do stwierdzenia spełniania, określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, warunków do prowadzenia tej działalności lub dokonania tego importu.

5. Podjęcie działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego przez producentów ekologicznych, o których mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, nie wymaga zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007.

6. Jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi, do 10 dnia każdego miesiąca, wykaz producentów ekologicznych, którzy:

- 1) dokonali zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, i spełnili określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego warunki do prowadzenia tej działalności,
- 2) zostali wyłączeni z kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzonej przez tę jednostkę,
- 3) dokonali zmian w zgłoszeniu podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia Komisji nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 889/2008”

– według stanu za poprzedni miesiąc.

7. Wykaz, o którym mowa w ust. 6:

- 1) zawiera informacje określone w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008;
- 2) przekazuje się na formularzach opracowanych i udostępnionych jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu – z zastosowaniem tego oprogramowania lub tego systemu.

Art. 5. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa upoważnia, w drodze decyzji, do działania jako jednostka certyfikująca podmiot ubiegający się o to upoważnienie.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, jest określany zakres upoważnienia i nadawany numer identyfikacyjny.

3. Podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca składa wniosek do ministra właściwego do spraw rolnictwa, określając zakres wnioskowanego upoważnienia.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia spełniania, w zakresie objętym wnioskiem, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do:

1) Głównego Inspektora o:

- a) wydanie opinii dotyczącej spełniania przez podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3,
- b) przeprowadzenie działań sprawdzających w zakresie niezbędnym do potwierdzenia spełniania przez podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3; do działań sprawdzających stosuje się przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczące postępowania kontrolnego;

2) podmiotu ubiegającego się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3.

6. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi kopie dokumentów, które były podstawą wydania tej decyzji.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, odmawia podmiotowi ubiegającemu się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca udzielenia tego upoważnienia, jeżeli podmiot ten nie spełnia w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

8. Do zmiany upoważnienia do działania jako jednostka certyfikująca przepisy ust. 1 – 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej w przypadkach określonych w art. 27 ust. 8 i ust. 9 lit. d rozporządzenia nr 834/2007. Cofnięcie upoważnienia może nastąpić w całości lub w części, w jakiej jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań wynikających z zakresu upoważnienia określonego w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć w całości upoważnienie jednostce certyfikującej w przypadku nieprzekazania wykazu producentów, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, lub przekazania go niezgodnie z określonym terminem, lub przekazania go niezgodnie z określoną formą lub sposobem.

3. Cofnięcie upoważnienia jednostce certyfikującej następuje w drodze decyzji, przy czym cofnięcie upoważnienia na podstawie ust. 1 następuje na wniosek Głównego Inspektora.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi informację o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej na podstawie ust. 1 lub 2.

5. Główny Inspektor informuje producentów ekologicznych objętych przez daną jednostkę certyfikującą kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1, o cofnięciu upoważnienia tej jednostce na podstawie ust. 1 lub 2, w zakresie cofniętego upoważnienia.

6. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej na podstawie ust. 1 lub 2 producent ekologiczny może pozostawać poza kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1,

prowadzoną przez jednostkę certyfikującą przez okres nie dłuższy niż 60 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna.

7. W okresie, o którym mowa w ust. 6, uprawnienia jednostki certyfikującej, w tym uprawnienia do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, producentów ekologicznych pozostających poza kontrolą jednostki certyfikującej, wykonuje Inspekcja.

8. Kontrola, o której mowa w ust. 7, jest prowadzona w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, na zasadach i w sposób określony na podstawie tego artykułu i w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu oraz w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

Art. 7. 1. Jednostki certyfikujące działają w zakresie udzielonego im upoważnienia, w tym prowadzą kontrolę w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, na zasadach i w sposób określony na podstawie tego artykułu i w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu.

2. Jednostka certyfikująca powiadamia Głównego Inspektora i pozostałe jednostki certyfikujące o:

1) odmowie wydania certyfikatu,

2) zaistnieniu sytuacji, o której mowa w art. 27 ust. 5 lit. d zdanie drugie lub art. 30 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007

– w terminie 14 dni od dnia odmowy wydania certyfikatu – w przypadku, o którym mowa w pkt 1, lub zaistnienia sytuacji, o których mowa w pkt 2.

Art. 8. 1. Inspekcja sprawuje nadzór nad jednostkami certyfikującymi oraz nadzór nad produkcją ekologiczną.

2. W ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor sprawdza prawidłowość działania jednostek certyfikujących w zakresie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym:

1) prowadzi analizy danych i informacji dostarczanych przez jednostki certyfikujące;

2) prowadzi audyty i dokonuje inspekcji jednostek certyfikujących w zakresie stosowania przez nie procedur kontrolnych, posiadanych środków technicznych i kwalifikacji posiadanych przez osoby prowadzące kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, oraz dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli;

- 3) przekazuje jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne;
- 4) nakazuje wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem jednostek certyfikujących;
- 5) może żądać od jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych danych i informacji związanych ze sprawowanym nadzorem;
- 6) może sprawdzić u producentów ekologicznych prawidłowość kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzonej przez jednostki certyfikujące.

3. Główny Inspektor w ramach nadzoru nad produkcją ekologiczną, oprócz kontroli prowadzonej przez Inspekcję na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, może sprawdzić u producentów ekologicznych, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, czy produkcja ekologiczna jest zgodna z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do producentów ekologicznych wprowadzających wyłącznie do obrotu detalicznego produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007.

5. Nadzór nad:

- 1) jednostkami certyfikującymi jest sprawowany na zasadach i w sposób określony na podstawie art. 27 rozporządzenia nr 834/2007 i przepisów wydanych na podstawie tego artykułu oraz przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego;
- 2) produkcją ekologiczną jest sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

6. Główny Inspektor może powierzyć prowadzenie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 6 oraz ust. 3, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanemu dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwemu ze względu na miejsce, w którym mają być prowadzone te czynności.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 oraz ust. 3, producenci ekologiczni zapewniają pracownikom Inspekcji dostęp do jednostek produkcyjnych w rozumieniu art. 2 lit. f rozporządzenia nr 889/2008 oraz udostępniają dokumenty i informacje, a także udzielają pomocy w zakresie niezbędnym do sprawdzenia skuteczności kontroli, o której mowa w art. 27 ust. 9 lit. b rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 9. 1. Inspekcja gromadzi i przechowuje dane i informacje o producentach ekologicznych.

2. Główny Inspektor udostępnia, na wniosek zainteresowanego podmiotu, dane i informacje dotyczące produkcji ekologicznej i producentów ekologicznych.

3. Jednostka certyfikująca:

1) ogłasza na administrowanej przez tę jednostkę stronie internetowej wykaz producentów ekologicznych, z wyłączeniem osób fizycznych,

2) udostępnia, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wykaz producentów ekologicznych

– objętych kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzoną przez tę jednostkę.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 3, zawiera, oprócz informacji, o których mowa w art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, dane i informacje dotyczące produktów rolnictwa ekologicznego wytworzonych przez każdego z producentów ekologicznych. Dane i informacje obejmują przynajmniej wielkość produkcji ekologicznej poszczególnych produktów rolnictwa ekologicznego wytworzonych przez każdego z tych producentów.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie porównywalności danych i informacji ogłaszanych lub udostępnianych przez jednostki certyfikujące, objętych tym wykazem.

Art. 10. 1. Inspekcja wykonuje zadania i posiada kompetencje określone dla odpowiedniego organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia nr 1235/2008.

2. Zadania i kompetencje, o których mowa w ust. 1, są wykonywane na zasadach i w sposób określony w art. 32 i 33 rozporządzenia nr 834/2007 i w przepisach wydanych na podstawie tych artykułów oraz w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

Art. 11. 1. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez producenta ekologicznego, w drodze decyzji:

1) wydaje pozwolenie na zastosowanie odstępstw, o których mowa w art. 9 ust. 4, art. 18 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 36 ust. 2 – 4, art. 39, art. 40 ust. 1 lit. a ppkt (v) i lit. b

oraz ust. 2, art. 42, art. 47, art. 95 ust. 1 i 2 oraz w przypisie nr 1 do tabeli w sekcji A załącznika nr VIII rozporządzenia nr 889/2008, na wniosek o ich zastosowanie;

2) odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie, jeżeli w wyniku prowadzonych czynności stwierdzi, że nie zostały spełnione przesłanki do zastosowania odstępstw wymienionych w pkt 1.

2. Główny Inspektor, w drodze decyzji:

1) wydaje pozwolenie na zastosowanie odstępstw, o których mowa w art. 29 ust. 1, w wierszu pierwszym pkt 6 załącznika nr II oraz w tiret trzeciej lit. a pkt 1.1 załącznika nr VI rozporządzenia nr 889/2008, na wniosek o ich zastosowanie;

2) odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie na zastosowanie odstępstw wymienionych w pkt 1, na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 889/2008.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora, udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.

4. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się opinię jednostki certyfikującej dotyczącą spełniania przesłanek do zastosowania wnioskowanego odstępstwa.

Art. 12. 1. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa:

1) jest organem właściwym do utworzenia komputerowej bazy danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia nr 889/2008, a następnie administruje tą bazą danych;

2) w drodze decyzji, rejestruje, odmawia rejestracji, zmienia lub cofa rejestrację w bazie danych, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy dostawca nie spełnia warunków określonych w art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 889/2008;

3) opracowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa roczne, zbiorcze sprawozdanie dotyczące stosowania, na podstawie ust. 4, w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, zawierające informacje wymienione w art. 54 rozporządzenia nr 889/2008.

2. Wniosek o rejestrację lub zmianę rejestracji w bazie danych, o której mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora Inspekcji Ochrony Roślin

i Nasiennictwa i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

3. Producent ekologiczny ubiegający się o pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, składa wniosek do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez tego producenta.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w drodze decyzji, na zasadach określonych w art. 45 rozporządzenia nr 889/2008, wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 13. W sprawach dotyczących pozwoleń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 12 ust. 4, a także rejestracji w bazie danych, o której mowa w art. 12 ust. 1, nie pobiera się opłat.

Art. 14. 1. Inspekcja Handlowa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007.

2. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.

3. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej, właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli podmiotu prowadzącego działalność w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia tej działalności dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.

4. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a Głównym Inspektorem.

Art. 15. 1. Inspekcja Weterynaryjna współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007, przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.

4. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na siedzibę zakładu w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 8.02.2005, str. 1), na wniosek Głównego Inspektora, prowadzi kontrolę w tym zakładzie w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Głównym Lekarzem Weterynarii a Głównym Inspektorem.

Art. 16. 1. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą

działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.

3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej kontroli, na wniosek Głównego Inspektora, prowadzi kontrolę w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa a Głównym Inspektorem.

Art. 17. 1. Jednostka certyfikująca przekazuje:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w formie papierowej oraz za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, do dnia 31 października każdego roku, wykaz producentów w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy spełnili określone wymagania dotyczące produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego, według stanu za ten rok;
- 2) Głównemu Inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku – wykaz, a do dnia 31 marca każdego roku – sprawozdanie, o których mowa w art. 27 ust. 14 rozporządzenia nr 834/2007, które zawierają dane i informacje zebrane przez tę jednostkę, wynikające z posiadanego przez nią zakresu upoważnienia do działania w rolnictwie ekologicznym.

2. Zgłoszenia błędów lub pomyłek w informacjach zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku następującego po roku przekazania tego wykazu.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla celów postępowania dowodowego w postępowaniu prowadzonym w sprawach związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym, na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, stanowi dokument urzędowy w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz sposób jego przekazywania, mając na względzie uzyskanie informacji związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

5. Wykaz i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora jednostkom certyfikującym i przekazuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu lub sprawozdania – z zastosowaniem tego oprogramowania lub tego systemu.

Art. 18. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne oceniające i potwierdzające zgodność środków do produkcji ekologicznej, o których mowa:

- 1) w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności oraz jednostki prowadzące wykazy tych środków,
 - 2) w art. 16 ust. 4 rozporządzenia nr 834/2007, z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności oraz jednostki prowadzące wykazy tych środków
- biorąc pod uwagę doświadczenie tych jednostek w prowadzeniu takich badań oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób oceniających i potwierdzających zgodność środków do produkcji ekologicznej w tych jednostkach.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w zakresie pozostawionym do określenia przez państwo członkowskie lub właściwy organ państwa członkowskiego w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, w drodze rozporządzenia, warunki produkcji ekologicznej, mając na względzie zakres dopuszczalnych odstępstw, obowiązywanie okresów przejściowych oraz zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki produkcji ekologicznej w zakresie nieokreślonym w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, mając na względzie zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach;
- 2) warunki stosowania w rolnictwie ekologicznym środków do produkcji ekologicznej do celów innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 834/2007, mając na uwadze warunki określone w art. 16 ust. 4 tego rozporządzenia;
- 3) warunki lub sposób znakowania w rozumieniu art. 2 lit. k rozporządzenia 834/2007 lub kontroli produktów rolnictwa ekologicznego w zakresie żywienia zbiorowego w rozumieniu art. 2 lit. aa rozporządzenia 834/2007, mając na względzie zapewnienie wiarygodności i przejrzystości kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- 4) rodzaje nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalne środki, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane stosować, mając na względzie zapewnienie wiarygodności i przejrzystości kontroli w rolnictwie ekologicznym.

Art. 20. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, uznaje prywatne normy, o których mowa w art. 42 rozporządzenia nr 834/2007, dotyczące warunków, jakie powinny być spełnione przy produkcji ekologicznej zgodnej z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego.

Art. 21. 1. Kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1, jest prowadzona przez osoby, które zostały wpisane do rejestru, w zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia tej kontroli

określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 13, zwane dalej „inspektorami rolnictwa ekologicznego”.

2. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, prowadzi Główny Inspektor.

3. Do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, mogą być wpisane osoby:

- 1) które posiadają wiedzę teoretyczną i praktyczną niezbędną do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, potwierdzoną zdaniem egzaminem albo
- 2) wobec których decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna.

4. Egzamin, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, jest zdawany co 3 lata przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.

5. Osobie wpisanej do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie do tego rejestru zawierające informacje o rodzajach specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, oraz imienną pieczęć.

6. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, następuje w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8, nierzetelnego lub stronniczego prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1.

7. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, następuje w przypadku:

- 1) rezygnacji złożonej przez inspektora rolnictwa ekologicznego w zakresie tych rodzajów specjalizacji;
- 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8, oczywistej nieudolności lub niedbałości przy prowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, w zakresie tych rodzajów specjalizacji;

3) upływu 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, chyba że przed upływem tego okresu inspektor rolnictwa ekologicznego ponownie zda taki egzamin w zakresie tych rodzajów specjalizacji.

8. Wpisu albo skreślenia z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w ust. 6 pkt 2 i ust. 7 pkt 2 dokonuje się na podstawie decyzji wydanej przez Głównego Inspektora.

9. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w ust. 6 pkt 1 i ust. 7 pkt 1 i 3 następuje z mocy prawa, bez wydawania decyzji.

10. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.

11. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, zawiera imiona i nazwiska osób wpisanych do tego rejestru oraz informację o zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1.

12. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) potwierdzane egzaminem, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, rodzaje specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1,
- 2) szczegółowy zakres zagadnień, których znajomość jest wymagana do uzyskania poszczególnych rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1,
- 3) warunki i sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, w tym jego dokumentowanie,
- 4) sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej,
- 5) wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, i wzór imiennej pieczęci, o której mowa w ust. 5,
- 6) wysokość i sposób wnoszenia opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej
– mając na względzie rzetelność i przejrzystość przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, zapewnienie spełniania przez jednostki certyfikujące warunków

określonych w art. 27 ust. 5 lit. b ppkt (ii) rozporządzenia nr 834/2007 oraz rzeczywiste koszty przeprowadzenia egzaminu i funkcjonowania komisji kwalifikacyjnej.

Art. 22. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie przekazywania informacji oraz występowania do Komisji Europejskiej i państw członkowskich w zakresie określonym w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 23. Na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, z budżetu państwa można:

- 1) udzielać dotacji na:
 - a) prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - b) dofinansowanie badań związanych z uznaniem środka do produkcji ekologicznej za spełniający wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - c) dofinansowanie kosztów kontroli producentów ekologicznych,
 - d) dofinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych w rolnictwie ekologicznym;
- 2) dofinansować realizację umów lub porozumień zawieranych w ramach międzynarodowej współpracy dotyczącej koordynacji badań dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 24. 1. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 4 ust. 6, lub przekazuje go niezgodnie z określonym terminem, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8,
- 2) nie wykonuje obowiązku powiadomienia określonego w art. 7 ust. 2 pkt 1 lub 2 lub wykonuje ten obowiązek niezgodnie z określonym terminem,

- 3) nie przekazuje danych lub informacji, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5, lub przekazuje nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje,
- 4) nie ogłasza lub nie udostępnia wykazu, o którym mowa w art. 9 ust. 3, lub ogłasza lub udostępnia go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub ogłasza lub udostępnia ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą utrudnić porównywalność danych lub informacji objętych tym wykazem,
- 5) nie przekazuje wykazu lub sprawozdania, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, lub przekazuje je niezgodnie z określonym terminem, lub przekazuje je niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz lub to sprawozdanie zawierające nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 8

– podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok wymierzenia tej kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

2. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) wydaje certyfikat dla produktów niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego lub dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, a nieznajdujących się w zakresie upoważnienia określonym w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1,
- 2) uznaje okres, w którym była prowadzona produkcja ekologiczna, lub okres konwersji w rozumieniu art. 2 lit. h rozporządzenia 834/2007 niezgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego lub dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, a nieznajdujących się w zakresie upoważnienia określonym w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1,
- 3) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, niezgodnie z zasadami lub sposobem określonym na podstawie art. 27 rozporządzenia nr 834/2007 lub z zasadami lub sposobem określonym na podstawie tego artykułu lub w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu,
- 4) nie wykonuje działań naprawczych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4,

- 5) działa niezgodnie z zakresem udzielonego upoważnienia,
- 6) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, lub przekazuje go niezgodnie z określonym terminem, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą istotnie wpływać na udzielaną producentom ekologicznym pomoc finansową,
- 7) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, za pośrednictwem osób niewpisanych do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1, lub w zakresie niezgodnym z zakresem rodzajów specjalizacji do prowadzenia tej kontroli
– podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

3. Kara pieniężna:

- 1) o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż 5 % przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary;
- 2) o której mowa w ust. 2, nie może być wyższa niż 10 % przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary.

4. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 lub 2, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli jednostka certyfikująca nie osiągnęła przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia kar pieniężnych.

6. Postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 6, Główny Inspektor wszczyna na wniosek Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Art. 25. 1. Kto:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 8, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;

- 2) utrudnia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 8, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) wprowadza do obrotu:
 - a) środek do produkcji ekologicznej nieznajdujący się w wykazie prowadzonym przez jednostkę organizacyjną ustanowioną zgodnie z art. 18 pkt 1 lub 2 albo
 - b) środek do produkcji ekologicznej niespełniający wymagań określonych na podstawie art. 16 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 834/2007, jeżeli jednostka organizacyjna, potwierdzająca wymagania określone na podstawie tych przepisów w odniesieniu do środków do produkcji ekologicznej, dla których są prowadzone wykazy tych środków – nie została ustanowiona zgodnie z art. 18 pkt 1 lub 2, lub
 - c) produkt lub substancję, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, prowadząc do naruszenia celów lub zasad określonych w tytule II tego rozporządzenia lub ogólnych kryteriów tego artykułu – które zostały oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd co do spełniania wymagań określonych na podstawie art. 16 rozporządzenia nr 834/2007, w tym przez oznakowanie określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia lub terminem „eko” lub „bio”, lub zostały oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd co do możliwości stosowania w rolnictwie ekologicznym, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200 % korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzony do obrotu środek, produkt lub substancję;
- 4) wprowadza do obrotu produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 23 – 26 rozporządzenia nr 834/2007, nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem art. 23 – 26 tego rozporządzenia, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 5) wprowadza do obrotu produkt:
 - a) jako produkt rolnictwa ekologicznego, który nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia lub

b) który został oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego, z naruszeniem art. 23 – 26 rozporządzenia nr 834/2007

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 200 % korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 500 zł;

6) działa jako jednostka certyfikująca bez wymaganego upoważnienia, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

2. Kto wprowadza ponownie do obrotu produkt, środek lub substancję tego samego rodzaju, która nie odpowiada wymaganiom określonym odpowiednio w przepisach wymienionych w ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 ze względu na to samo naruszenie, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonego naruszenia – odpowiednio zgodnie z ust. 1 pkt 3, 4 lub 5, podwyższonej o wysokość kar wymierzonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia czynności kontrolnych.

3. Kara pieniężna:

1) o której mowa w:

a) ust. 1 pkt 1, 2 lub 6, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji,

b) ust. 1 pkt 3, 4 lub 5, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych wojewódzkiego inspektora w drodze decyzji,

c) ust. 1 pkt 4 lub 5, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007 wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej w drodze decyzji;

2) o której mowa w ust. 2, jest wymierzana przez organ, którego właściwość została określona zgodnie z pkt 1 w drodze decyzji.

4. Niezależnie od wymierzenia kary pieniężnej podmiot wprowadzający do obrotu:

1) środek, produkt lub substancję, o których mowa w ust. 1 pkt 3, lub produkt, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest obowiązany do:

a) niezwłocznej zmiany oznakowania na oznakowanie, które nie wprowadza w błąd co do:

- spełniania przez ten środek, produkt lub substancję wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub rozporządzenia nr 889/2008, w tym niezawierającego określenia „ekologiczny” lub pochodnej tego określenia lub terminu „eko” lub „bio” lub
 - możliwości stosowania w rolnictwie ekologicznym tego środka, produktu lub substancji, lub
- b) niezwłocznego wycofania tego środka, produktu lub substancji z obrotu na własny koszt;
- 2) produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 23 – 26 rozporządzenia nr 834/2007, nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem art. 23 – 26 tego rozporządzenia w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest obowiązany do niezwłocznego oznakowania zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 23 – 26 rozporządzenia nr 834/2007 lub do niezwłocznej zmiany oznakowania na oznakowanie zgodne z tymi przepisami, lub do niezwłocznego wycofania tego produktu na własny koszt.

Art. 26. 1. Wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25, dokonuje się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.

2. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i 25, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej.

4. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾).

Art. 27. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.³⁾) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Wojewódzki inspektor, z zastrzeżeniem ust. 2, w drodze decyzji, może:

- 1) zarządzić w toku kontroli ograniczenie wprowadzania do obrotu, wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu produktów albo wstrzymanie świadczenia usług, albo niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa;
- 2) nakazać przedsiębiorcy, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.⁴⁾), wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu w jego punktach sprzedaży całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości może odnosić się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁵⁾), wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

3. Wojewódzki inspektor może upoważnić inspektora do wydania w jego imieniu w toku kontroli decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1 i 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Właściwość miejscową organu Inspekcji w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się według miejsca przeprowadzania kontroli.

6. Informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w ust. 1, dotyczące zafałszowania artykułów rolno-spożywczych, podaje się do publicznej wiadomości, z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.”

Art. 28. 1. Certyfikaty zgodności wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność do dnia upływu terminu ich ważności.

2. Do okresu konwersji w rozumieniu art. 2 lit. h rozporządzenia 834/2007 zalicza się udokumentowany okres przestawiania na produkcję metodami ekologicznymi rozpoczęty przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Do środków do produkcji ekologicznej nieznajdujących się w wykazie prowadzonym przez jednostkę organizacyjną ustanowioną zgodnie z art. 18 pkt 1 lub 2 przepis art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. a, w odniesieniu do tych środków, stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 18 ust. 1 lub 2.

4. Warunki, jakie powinny być spełnione przy produkcji ekologicznej, wynikające z prywatnych norm uznanych zgodnie z art. 20 stosuje się do dnia wejścia w życie przepisów określających warunki, jakie powinny być spełnione w tym zakresie zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub określonych na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1. Z dniem wejścia w życie tych przepisów, uznanie prywatnych norm, o którym mowa w art. 20, podlega zmianie lub cofnięciu w zakresie, w jakim wymagania te zostaną określone zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1.

5. Do dnia 31 grudnia 2010 r. kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1, może być prowadzona przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1.

6. Upoważnienia wydane jednostkom certyfikującym na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, pod warunkiem że jednostki certyfikujące upoważnione na podstawie przepisów dotychczasowych przedłożą ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

7. Na podstawie dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw rolnictwa wyda zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 lub, w drodze decyzji, cofnie upoważnienie jednostce certyfikującej w zakresie, w jakim jednostka ta nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

8. Do wydania zaświadczenia albo decyzji, o których mowa w ust. 7, art. 5 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

9. Po wydaniu zaświadczenia albo decyzji, o których mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi:

- 1) kopie dokumentów, które były podstawą wydania tego zaświadczenia – w przypadku spełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 lub
- 2) informację o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej – w przypadku niespełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie, w jakim jednostka ta nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

10. Do cofnięcia upoważnienia i kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, przepisy art. 6 ust. 5 – 8 stosuje się odpowiednio.

11. Zachowuje się numery identyfikacyjne nadane jednostkom certyfikującym przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 29. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ustawy, o której mowa w art. 30, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 30. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 93, poz. 898 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 541 i Nr 147, poz. 1033).

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 24 ust. 2 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 214, poz. 1346 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1346 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

UZASADNIENIE

Funkcjonowanie rolnictwa ekologicznego jest obecnie regulowane na poziomie wspólnotowym w przepisach rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 198 z 22.07.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 39, z późn. zm.) oraz w przepisach rozporządzeń wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia. Na poziomie krajowym zagadnienia te, w zakresie wykonania przepisów tych rozporządzeń, są uregulowane w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 93, poz. 898 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 541 i Nr 147, poz. 1033) oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy.

W dniu 28 czerwca 2007 r. zostało uchwalone rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem nr 834/2007”. Zgodnie z art. 39 ust. 1 tego rozporządzenia od dnia 1 stycznia 2009 r. nowe przepisy zastąpią rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych.

Opublikowanie rozporządzenia nr 834/2007 wpływa bezpośrednio na potrzebę zmiany przepisów krajowych. W związku z tym konieczne jest zastąpienie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym nową ustawą regulującą zagadnienia dotyczące rolnictwa ekologicznego.

Zawarte w projekcie ustawy o rolnictwie ekologicznym uregulowania uwzględniają również przepisy rozporządzenia Komisji nr 889/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 5 września 2008 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Komisji nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 334 z 12.12.2008, str. 25).

W kontekście uregulowań zawartych w projekcie ustawy wzięto również pod uwagę orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości w zakresie rolnictwa ekologicznego. Należy tu w szczególności wymienić sprawę C-404/05 Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec, sprawę C-393/05 Komisja Europejska przeciwko Austrii, a także wnioski wynikające ze sprawy 62004J0107 Komisja Europejska przeciwko Hiszpanii.

Wprowadzone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym rozwiązania były wielokrotnie poddawane ocenie. Opracowując nowe przepisy, uwzględniono ponad trzyletnie doświadczenia wynikające z obowiązywania tej ustawy.

Projektowana ustawa o rolnictwie ekologicznym ma na względzie skupienie, w ramach jednej, całościowej regulacji, problematyki dotyczącej rolnictwa ekologicznego uregulowanej w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 oraz w przepisach wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia. Projektowana ustawa zawiera wyłącznie te regulacje, które nie są objęte zakresem przedmiotowym innych przepisów wspólnotowych i krajowych, mających zastosowanie do wszystkich produktów niezależnie od tego, czy są produktami rolnictwa ekologicznego lub produktami wytwarzanymi metodami konwencjonalnymi, a które dotyczą produkcji, przygotowania, obrotu, znakowania i kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, w tym przepisów w zakresie środków spożywczych i żywienia zwierząt.

Projektowana ustawa ma na celu pełną implementację przepisów wspólnotowych, wprowadzenie rozwiązań ułatwiających rozwój rynku produktów rolnictwa ekologicznego i uproszczenie występujących rozwiązań, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeb tego segmentu rynku.

Tytuł ustawy. W trakcie konsultacji założeń do projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym zwrócono uwagę, że przepisy wspólnotowe w zakresie rolnictwa ekologicznego stosuje się zarówno do produktów rolnych, jak i do produktów pochodzących z akwakultury, a także do drożdży. Ponadto przepisy te obejmują swoim zakresem każdy etap produkcji, począwszy od produkcji wstępnej produktu ekologicznego (uprawa, chów lub hodowla) aż do przechowywania, przetwarzania, transportu, sprzedaży lub dostarczenia ostatecznemu konsumentowi, jak również znakowanie, reklamę, import i eksport. W tym kontekście pojęcie „rolnictwo ekologiczne”, zgodnie ze zgłoszoną uwagą, wydaje się być zawężające w stosunku do zakresu materii regulowanej przepisami wspólnotowymi. W celu objęcia w możliwie najszerszy sposób całości przedmiotu regulacji przepisy wspólnotowe posługują się pojęciem „produkcji ekologicznej”. W związku z powyższym zaproponowano rozważenie

dostosowania w projektowanej ustawie terminologii (w tym tytułu ustawy), aby zapewnić spójność pojęciową z przepisami wspólnotowymi. Jednakże, zdaniem projektodawcy, mimo używania terminu „produkcja ekologiczna” w rozporządzeniu nr 834/2007, termin ten jest postrzegany w znacznie szerszym rozumieniu niż zakres regulowany tym rozporządzeniem. Przykładem może być produkcja kosmetyków ekologicznych czy też przepisy w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego. Zmieniając tytuł projektowanej ustawy, należałoby wówczas wskazać, że chodzi o produkcję, o której mowa w rozporządzeniu nr 834/2007, np. „ustawa o produkcji ekologicznej w rozumieniu rozporządzenia nr 834/2007”, co nie jest stosowane w praktyce legislacyjnej. Termin „rolnictwo ekologiczne” jest obecnie kojarzony z produktami rolnictwa ekologicznego i został użyty również w tytule obecnie obowiązującej ustawy, która jest ustawą kompetencyjną dla rozporządzenia Rady nr 2092/91 i innych rozporządzeń wydawanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, które dotyczyły również zagadnień związanych z przetwórstwem, importem czy znakowaniem tych produktów. Dlatego też zaproponowano pozostawienie tytułu projektowanej ustawy w proponowanym brzmieniu.

Art. 1 i 2 określa zakres oddziaływania projektowanej ustawy oraz wprowadza definicje stosowanych w niej pojęć. W słowniczku projektowanej ustawy określono, co rozumie się pod pojęciem „certyfikat”, „producent ekologiczny”, „produkcja ekologiczna”, „produkty”, „przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego”, „produkty rolnictwa ekologicznego”, „środki do produkcji ekologicznej” i „wprowadzanie do obrotu”. Wprowadzenie tych definicji ma na celu możliwie precyzyjne i jednolite rozumienie tych terminów w praktyce stosowania przepisów projektowanej ustawy. Termin „wprowadzanie do obrotu” odnosi się zarówno do produktów, których dotyczy określenie „wprowadzanie na rynek”, przywołane w rozporządzeniu nr 834/2007, jak również do środków do produkcji ekologicznej, których nie obejmuje użyte w rozporządzeniu nr 834/2007 określenie „wprowadzanie na rynek”, a do których stosuje się przepisy projektowanej ustawy.

Art. 3 wskazuje, że do postępowań w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji, prowadzonych w trybie przepisów projektowanej ustawy będzie stosować się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy projektu ustawy nie regulują tego trybu w sposób szczególny.

Art. 4 określa zasady podejmowania działalności w rolnictwie ekologicznym w zakresie wykonania przepisów rozporządzenia nr 834/2007 i przepisów, które zostaną wydane

w trybie przepisów tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007 obowiązkiem podmiotu ubiegającego się o nadanie mu statusu producenta ekologicznego jest zgłoszenie zamiaru podjęcia tej działalności oraz wyrażenie zgody na objęcie jego działań systemem kontroli, o którym mowa w art. 27 tego rozporządzenia.

W świetle obowiązujących przepisów każdy, kto zamierza podjąć działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego, zgłasza taki zamiar, wysyłając zgłoszenie do jednej z upoważnionych jednostek certyfikujących oraz oddzielne zgłoszenie do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Wysyłanie dwóch zgłoszeń utrudnia nadzór nad rynkiem, w szczególności w sytuacji, gdy powiadomiona zostanie wyłącznie jednostka certyfikująca, a nie jest powiadomiona Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, lub jeżeli informacje zawarte w zgłoszeniach różnią się. Dlatego też przyjęta została zasada „jednego okienka” – będzie składać się jeden wniosek do jednej z wybranych upoważnionych jednostek certyfikujących.

Potrzebne informacje zostaną przesłane przez jednostkę certyfikującą do Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a następnie – w zależności od potrzeb – będą one przekazywane między odpowiednimi jednostkami organizacyjnymi i organami administracji publicznej.

Zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego w zgłoszeniu podjęcia działalności w rolnictwie ekologicznym należy zawrzeć wszystkie informacje określone zgodnie z tytułem IV rozporządzenia nr 889/2008. W przypadku produktów rolnictwa ekologicznego, które mogą być przywożone z państw trzecich zgodnie z art. 19 rozporządzenia Komisji nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 334 z 12.12.2008, str. 25), wymagana jest zgoda właściwego organu państwa członkowskiego. W związku z tym Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w drodze decyzji, będzie upoważniał do importu produktów rolnictwa ekologicznego z tych państw.

W celu uproszczenia stosowanych procedur podejmowania działalności we wskazanych wyżej zakresach, składanie odpowiednich wniosków będzie następować na opracowanych przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych formularzach, które będą udostępnione, na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zainteresowanym osobom.

W celu możliwie sprawnego rozpoczęcia działalności w powyższych zakresach jednostka certyfikująca i Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będą mogli wystąpić o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji zawartych we wnioskach i załączonych do nich dokumentach, jeżeli będzie to niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w przepisach o rolnictwie ekologicznym.

W projektowanej ustawie zostało wprowadzone również odstępstwo, o którym mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą wyłączyć z obowiązku zgłaszania podmioty gospodarcze sprzedające produkty bezpośrednio konsumentowi lub użytkownikowi końcowemu, pod warunkiem że podmioty te nie wytwarzają, nie przygotowują ani nie przechowują tych produktów w celach innych niż sprzedaż ani nie przywożą takich produktów z państw trzecich, ani też nie zleciły tych czynności osobie trzeciej.

W trakcie konsultacji założeń do projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym zgłoszono uwagę do tego punktu założeń. Podniesiono, że w takich przypadkach pod nazwą „rolnictwa ekologicznego” będą mogły być bez kontroli sprzedawane wszystkie produkty, czyli również nieekologiczne, po wyższych cenach, ze szkodą dla rolnictwa ekologicznego. Projektodawca zwrócił jednakże uwagę na warunki wyłączenia. Nie dotyczy ono bowiem wszystkich podmiotów gospodarczych sprzedających produkty bezpośrednio konsumentowi lub użytkownikowi końcowemu, a jedynie wąskiej grupy podmiotów, którzy dodatkowo nie wytwarzają, nie przygotowują ani nie przechowują produktów rolnictwa ekologicznego w celach innych niż sprzedaż ani nie przywożą takich produktów z państw trzecich, ani też nie zleciły tych czynności stronie trzeciej. Wyłączenie to ma na celu uniknięcie obciążenia finansowego, jakie jest związane z kosztem kontroli w przypadku punktów sprzedaży, na przykład w małych sklepach, spełniających wyżej wymienione warunki. Warunki te spełniają podmioty, w których punktach sprzedaży podaż produktów rolnictwa ekologicznego jest ograniczona. W przypadku braku takiego wyłączenia sklepy te raczej nie podejmą lub zrezygnują ze sprzedaży produktów rolnictwa ekologicznego niż poddadzą się dodatkowej kontroli. Byłoby to zatem działanie znacznie ograniczające liczbę punktów dystrybucji tych produktów. Wyłączenie to nie wpłynie negatywnie na wiarygodność systemu kontroli w rolnictwie ekologicznym. Każdy produkt znajdujący się na rynku i oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego musi być wyprodukowany przez producenta znajdującego się pod kontrolą jednostki certyfikującej. Zgodnie z zakładanymi przepisami będą wprowadzone odpowiednie kary pieniężne za sprzedawanie produktów

wytworzonych konwencjonalnymi metodami jako produktów ekologicznych. Wszystkie produkty, w tym również te, które będą sprzedawane w sklepach korzystających z wyłączenia, podlegają również kontroli urzędowej, która weryfikuje między innymi poprawność oznakowania tych produktów.

Prawidłowe i sprawne sprawowanie nadzoru wymaga posiadania przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informacji o producentach ekologicznych. W związku z tym jednostki certyfikujące, które przyjmują zgłoszenia, o których mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, będą obowiązane do przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do 10 dnia każdego miesiąca wykazu producentów ekologicznych, którzy zgłosili podjęcie działalności i spełnili określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego warunki do prowadzenia tej działalności, w związku z czym zostali objęci przez tę jednostkę certyfikującą kontrolą, według stanu za poprzedni miesiąc. W celu zapewnienia aktualności informacji posiadanych przez Inspekcję Handlową Artykułów Rolno-Spożywczych wprowadzono również wymóg przekazywania wykazu producentów ekologicznych, którzy zostali wyłączeni z kontroli prowadzonej przez tę jednostkę certyfikującą, i wykazu producentów ekologicznych, którzy dokonali zmian w zgłoszeniach, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008, również według stanu za poprzedni miesiąc.

W celu ujednoczenia i usprawnienia procedury przekazywania wykazu producentów ekologicznych, Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych opracuje formularz, na którym wykaz ten będzie przekazywany. Formularz tego wykazu będzie przekazywany za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu, będzie on przekazywany z zastosowaniem tego oprogramowania lub tego systemu.

W projektowanej ustawie są wykorzystywane terminy „środek komunikacji elektronicznej” oraz „system teleinformatyczny”. Są to terminy zdefiniowane w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.). „Środek komunikacji elektronicznej” jest zdefiniowany w art. 2 pkt 5 tej ustawy i oznacza rozwiązania techniczne, w tym urządzenia teleinformatyczne i współpracujące z nimi narzędzia programowe, umożliwiające indywidualne porozumiewanie się na odległość przy wykorzystaniu transmisji danych między systemami teleinformatycznymi, a w szczególności

pocztę elektroniczną. „System teleinformatyczny” zdefiniowany jest w art. 2 pkt 3 tej ustawy i oznacza zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania, zapewniający przetwarzanie i przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci urządzenia końcowego w rozumieniu ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 5 określa właściwość organów administracji publicznej w zakresie upoważniania zainteresowanych podmiotów do podjęcia działalności w rolnictwie ekologicznym jako jednostki certyfikujące oraz podział zadań tych organów.

W projektowanej ustawie wprowadzono zasadę, że wnioski o upoważnienie będą składane do ministra właściwego do spraw rolnictwa, który, w drodze decyzji, będzie upoważniał podmiot do podjęcia działalności jako jednostka certyfikująca. W decyzji tej określać się będzie również zakres upoważnienia oraz nadawać jednostce numer identyfikacyjny. W wydawanym upoważnieniu będzie precyzyjnie określony jego zakres, tak aby umożliwić funkcjonowanie także tym jednostkom certyfikującym, które nie przeprowadzają kontroli oraz nie wydają certyfikatów w odniesieniu do wszystkich produktów objętych przepisami rozporządzenia nr 834/2007.

Ze względu na wyroki Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec oraz przeciwko Austrii, sprawy C-404/05 i C-393/05), które jasno określiły zasady postępowania przy upoważnianiu jednostek certyfikujących posiadających akredytację w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż państwo, w którym ubiegają się o upoważnienie, zmianie musi ulec zakres wymaganych dokumentów. Zgodnie z wyżej wymienionymi wyrokami i rozporządzeniem nr 834/2007 sprzeczne z przepisami wspólnotowymi jest wymaganie od tych jednostek certyfikujących akredytacji w Polskim Centrum Akredytacji oraz posiadania stałej siedziby na terytorium państwa, w którym występuje się o upoważnienie. Przepisy projektowanej ustawy uwzględniają zasady wyrażone w wyżej wymienionych wyrokach Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Do wniosku o upoważnienie do podjęcia działalności jako jednostka certyfikująca w rolnictwie ekologicznym będzie dołączać się wyłącznie dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia spełniania, w zakresie objętym tym wnioskiem, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007. Nie wprowadzono dokładnego wyliczenia, jakie to powinny być dokumenty. Podmiot ubiegający się o upoważnienie będzie więc miał

możliwość wyboru, w jaki sposób udowodni spełnienie wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

Dodatkowo wprowadzono rozwiązanie, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł zlecić Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadzenie działań sprawdzających, w zakresie niezbędnym do stwierdzenia spełniania przez podmiot ubiegający się o upoważnienie do podjęcia działalności jako jednostka certyfikująca w rolnictwie ekologicznym wymagań, określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, a także wnioskować o wydanie opinii odnośnie do spełniania przez ten podmiot takich wymagań.

Po wydaniu decyzji o upoważnieniu podmiotu do działania jako jednostka certyfikująca minister właściwy do spraw rolnictwa będzie przekazywał kopię dokumentacji, która była podstawą wydania decyzji o tym upoważnieniu, Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w celu umożliwienia sprawowania temu inspektorowi nadzoru nad jednostkami certyfikującymi.

Zgodnie z ust. 7 tego artykułu minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, odmawia podmiotowi ubiegającemu się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca udzielenia tego upoważnienia, jeżeli podmiot ten nie spełnia, w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

Procedura dotycząca zmiany zakresu udzielonego upoważnienia jednostki certyfikującej jest taka sama jak procedura upoważniania do podjęcia działalności w rolnictwie ekologicznym jako jednostka certyfikująca.

Art. 6 określa zasady postępowania, w przypadku gdy jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego. W takim przypadku minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, będzie uprawniony do cofnięcia upoważnienia tej jednostce. Cofnięcie upoważnienia będzie mogło nastąpić w całości lub w części, w której ta jednostka nie spełnia wymagań wynikających z zakresu upoważnienia określonego w decyzji o wydaniu tego upoważnienia. Zgodnie z art. 27 ust. 8 i ust. 9 lit. d rozporządzenia nr 834/2007 podstawą do cofnięcia upoważnienia jest na przykład brak gwarancji, że kontrole prowadzone przez jednostkę certyfikującą są obiektywne i niezależne lub prowadzona przez jednostkę certyfikującą kontrola jest skuteczna, czy też jednostka certyfikująca nie spełnia już

kryteriów, które były podstawą do upoważnienia, to jest nie dysponuje wystarczającą liczbą odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników, jednostka certyfikująca przestała być bezstronna lub też występuje konflikt interesów w związku z realizacją przekazanych jej zadań.

Dodatkowo minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł cofnąć upoważnienie w przypadku nieprzekazania wykazu producentów w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji ekologicznej określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego lub przekazania go niezgodnie z określonym terminem.

W tym artykule określono również zasady postępowania dotyczące producentów ekologicznych w przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej. W takim przypadku Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie informował wszystkich producentów ekologicznych, których dotyczy zakres cofniętego upoważnienia. Producent ekologiczny w okresie 60 dni będzie musiał zgłosić się do innej jednostki certyfikującej i zostać objęty przez nią kontrolą. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku, uznaje się, iż producent traci status producenta ekologicznego. We wskazanym okresie Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie zastępowała jednostkę certyfikującą, w tym w zakresie kontroli tych producentów ekologicznych, aby umożliwić producentom ekologicznym zachowanie statusu takich producentów.

Art. 7 określa kompetencje przyznane jednostkom certyfikującym oraz określa zasady postępowania tych jednostek w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku prowadzonej kontroli.

Zgodnie z tym artykułem jednostkom certyfikującym zostały przyznane zadania, do wykonywania których można je upoważnić na podstawie przepisów rozporządzenia nr 834/2007 i rozporządzeń wykonawczych do tego rozporządzenia w zakresie udzielonego im upoważnienia. Dotyczy to takich zadań, jak prowadzenie kontroli producentów ekologicznych w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, a także zadań takich, jak wydawanie czy cofanie certyfikatów na podstawie art. 29 rozporządzenia nr 834/2007.

Zgodnie z art. 27 ust. 5 lit. d zdanie drugie rozporządzenia nr 834/2007, jeżeli wyniki kontroli wykazują niezgodności lub wskazują na prawdopodobieństwo ich wystąpienia, jednostka

certyfikująca natychmiast informuje o tym właściwy organ. Zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007 jednostki certyfikujące, organy kontrolne i właściwe organy państwa członkowskiego niezwłocznie przekazują sobie informacje o przypadkach nieprawidłowości lub naruszeń mających wpływ na ekologiczny status produktu. W projekcie ustawy przewidziano, że jednostka certyfikująca będzie obowiązana przekazać odpowiednie informacje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz pozostałym jednostkom certyfikującym w terminie 14 dni od stwierdzenia wystąpienia wyżej wymienionych sytuacji. Powiadomienie Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych gwarantuje podjęcie odpowiednich działań z urzędu w odniesieniu do danego producenta, a powiadomienie pozostałych jednostek certyfikujących ma na celu poinformowanie ich o możliwości wystąpienia tego naruszenia. Przekazanie takich informacji jest obowiązkowe i ma na celu wyeliminowanie przypadków sprzedaży lub wykorzystania w inny sposób produktów niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego przez inne podmioty prowadzące działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego.

Art. 8 określa, jakie działania podejmuje Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w zakresie nadzoru nad jednostkami certyfikującymi oraz w zakresie nadzoru nad produkcją ekologiczną. W ramach nadzoru Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie współpracować z Inspekcją Handlową, Inspekcją Weterynaryjną oraz Państwową Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa zgodnie z art. 14 – 16 projektowanej ustawy.

W zakresie nadzoru nad jednostkami certyfikującymi kompetencje przyznane Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych mają na celu wykonanie postanowień art. 27 ust. 8 i 9 rozporządzenia nr 834/2007. Regulacje te w zasadzie odpowiadają dotychczasowym regulacjom dotyczącym sposobu sprawowania tego nadzoru. Dodatkowym uprawnieniem przyznanym Inspekcji, ze względu na postanowienia art. 27 ust. 8 rozporządzenia nr 834/2007, jest możliwość wydawania nakazów jednostkom certyfikującym dotyczących podejmowania przez te jednostki odpowiednich działań naprawczych związanych z ich funkcjonowaniem oraz sposobem wykonywania przez te jednostki ich zadań.

Nadzór nad jednostkami certyfikującymi będzie sprawowany na zasadach i w sposób określony na podstawie art. 27 rozporządzenia nr 834/2007 i przepisów wydanych na

podstawie tego artykułu oraz przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

Nadzór nad produkcją ekologiczną będzie sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego. W ramach nadzoru nad produkcją ekologiczną Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie weryfikować poprawność oznakowania produktów ekologicznych na rynku. Dodatkowo w ramach tego nadzoru Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych może sprawdzić u producentów ekologicznych, czy prowadzona produkcja ekologiczna jest zgodna z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego. Dotyczy to produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a i b rozporządzenia nr 834/2007, z wyłączeniem producentów ekologicznych wyłącznie wprowadzających te produkty do obrotu detalicznego.

Zadania w zakresie nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych zostały przyznane Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, który część z tych zadań może powierzyć wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 9 nakłada na Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych obowiązek gromadzenia i przechowywania danych i informacji o producentach ekologicznych, a na Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych obowiązek udostępniania informacji dotyczących produkcji ekologicznej i producentów ekologicznych zainteresowanym podmiotom. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie otrzymywać informacje o producentach ekologicznych zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 2 (przepis ten wykonuje obowiązek zawarty w art. 27 ust. 14 rozporządzenia nr 834/2007) i art. 4 ust. 6 projektowanej ustawy, a także informacje uzyskane w wyniku współpracy z Inspekcją Handlową, Państwową Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcją Weterynaryjną i na podstawie otrzymywanych od jednostek certyfikujących informacji. Otrzymywanie i dostęp do tych informacji jest niezbędny do sprawowania właściwego nadzoru nad produkcją ekologiczną oraz jednostkami certyfikującymi. Odpowiednie dane i informacje mogą być również zbierane podczas prowadzonych audytów i inspekcji w ramach sprawowanego nadzoru. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie udostępniał ogólne dane i informacje dotyczące produkcji ekologicznej producentów ekologicznych, na przykład dotyczące liczby gospodarstw i przetwórców, wielkości produkcji, powierzchni upraw. Te dane i informacje będą zamieszczane na stronie

internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

W artykule tym zostały również określone obowiązki jednostek certyfikujących związane z realizacją obowiązków określonych w art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007. Zgodnie z art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007 jednostki certyfikujące prowadzą aktualizowany wykaz zawierający nazwy i adresy podmiotów gospodarczych objętych ich kontrolą. Zgodnie z tym przepisem wykaz jest udostępniany zainteresowanym podmiotom. Jednostki certyfikujące będą zobowiązane do udostępniania, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wykazu producentów ekologicznych objętych przez nie kontrolą. Jednostki certyfikujące będą również obowiązane do ogłoszenia na administrowanych przez nie stronach internetowych wykazu producentów ekologicznych, z wyłączeniem danych dotyczących osób fizycznych. Wszystkie dane i informacje mają być zatem dostępne na wniosek, a dane, z wyłączeniem danych dotyczących osób fizycznych, będą dostępne na stronach internetowych administrowanych przez jednostki certyfikujące.

Wykaz ten będzie zawierać oprócz informacji, o których mowa w art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, tj. adresu i nazwy, dane i informacje dotyczące produktów ekologicznych wytworzonych przez każdego z producentów ekologicznych, obejmujące przynajmniej wielkość produkcji każdego z tych producentów.

Dodatkowo Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie udostępniał, na wniosek, dane o producentach ekologicznych. Zgodnie z tym artykułem jednostki certyfikujące są obowiązane do udostępniania, na wniosek, danych o producentach ekologicznych. W celu usprawnienia procesu pozyskiwania danych będzie można również wystąpić do Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych o ich udostępnienie.

Ze względu na fakt, iż dane te mają być ogólnodostępne, nie jest celowe umieszczanie definicji „zainteresowanego podmiotu”, o którym mowa w tym artykule.

Art. 10 zakłada, że Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie odpowiednim organem państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia Komisji nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich. Organ ten będzie odpowiedzialny za kontrolę graniczną importowanych produktów rolnictwa ekologicznego. Zadania w tym

zakresie są obecnie wykonywane również przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Do wykonywania zadań i działania w ramach kompetencji stosuje się art. 32 i 33 rozporządzenia nr 834/2007 i przepisy wydane na podstawie tych artykułów oraz przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczące postępowania kontrolnego.

Art. 11 określa zasady stosowania odstępstw w sprawach określonych w rozporządzeniu Komisji nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli. Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia określone odstępstwa mogą być wprowadzone wyłącznie za zgodą odpowiedniego organu w państwie członkowskim. Wymusza to bardzo duży nakład pracy ze strony organów Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Przyjęte zostały dwa sposoby postępowania ze względu na wagę i złożoność postępowania oraz możliwości techniczne organów Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez producenta ekologicznego, na wniosek tego producenta, będzie wydawał pozwolenie, zmieniał, cofał lub odmawiał wydania tego pozwolenia w sprawach określonych w art. 9 ust. 4, art. 18 ust. 1, art. 36 ust. 2 – 4, art. 39, art. 40 ust. 1 lit. a ppkt (v) i lit. b oraz ust. 2, art. 42, art. 47, art. 95 ust. 1 i 2 oraz w przypisie nr 1 do tabeli w sekcji A załącznika nr VIII rozporządzenia nr 889/2008. Pozwolenia te dotyczą na przykład uznawania z mocą wsteczną części okresu konwersji, zasad odbudowywania stad i szczególnego sposobu postępowania w sytuacji wystąpienia przypadków siły wyższej, na przykład suszy, czy w odniesieniu do takich czynności, jak mocowanie elastycznej taśmy do ogonów owiec, przycinanie ogona i piłowanie zębów, kształtowanie dziobów lub usuwanie rogów, czy dotyczących trzymania zwierząt gospodarskich na uwięzi. Wnioski o udzielenie tej zgody będą składane na formularzach opracowanych i udostępnionych na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.

Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, na wniosek producenta ekologicznego, będzie wydawał, odmawiał wydania albo cofał pozwolenie w sprawach określonych w art. 29 ust. 1, wierszu pierwszym pkt 6 załącznika nr II oraz w tiret trzecie lit. a pkt 1.1 załącznika nr VI rozporządzenia nr 889/2008, po złożeniu wniosku o ich zastosowanie, do Głównego Inspektora, na przykład dotyczących dopuszczenia

nieekologicznych składników żywności pochodzenia rolniczego do stosowania w rolnictwie ekologicznym.

W każdym z tych przypadków do wniosku o udzielenie odstępstwa producent ekologiczny będzie dołączał opinię jednostki certyfikującej odnośnie do spełnienia przesłanek do zastosowania wnioskowanego odstępstwa.

Art. 12 określa kompetencje organów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa na rynku produktów rolnictwa ekologicznego, w tym wyznacza jej zadania związane z prowadzeniem bazy danych zawierających wykaz odmian, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaków uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej są dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W kompetencjach Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa pozostaną sprawy związane z wydawaniem decyzji na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym nieekologicznych nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa będzie również pełnić funkcję jednostki administrującej tą bazą danych i podejmować odpowiednie działania (na przykład rejestrowanie w bazie danych, na wniosek dostawcy, odmian, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaka są wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej) zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 889/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli w tym zakresie.

Zasady pozyskiwania danych odnośnie do dostępnych odmian, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaków są wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, są określone w art. 49 i 50 rozporządzenia nr 889/2008, dlatego też wymagania te nie zostały zawarte w projektowanej ustawie. Art. 51 tego rozporządzenia określa zakres rejestrowanych informacji, a art. 52 określa zasady udostępniania tych informacji. Zgodnie z art. 52 ust. 1 informacje zawarte w bazie danych są udostępniane odbiorcom nasion i sadzeniaków ziemniaka oraz innym zainteresowanym osobom bezpłatnie za pośrednictwem Internetu.

Art. 13 przewiduje, że w sprawach dotyczących pozwoleń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 12 ust. 4, a także rejestracji w bazie danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia nr 889/2008, nie będzie pobierać się opłat. Wnoszenie tych opłat obciąża bowiem zbędnie zarówno podmioty występujące o tego rodzaju pozwolenia lub rejestrację, jak również organy administracji publicznej, a jednocześnie korzyści finansowe dla budżetu państwa są znikome.

Z takich powodów w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym zrezygnowano z pobierania opłaty skarbowej oraz innych opłat o charakterze publiczno-prawnym od wydania pozwolenia na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym materiału niespełniającego wymogów przewidzianych w rozporządzeniu nr 2092/91. Biorąc pod uwagę, iż projektowana ustawa zastąpi ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym, wyłączenie to zostało utrzymane.

Art. 14 – 16 określają zasady współpracy w zakresie nadzoru nad jednostkami certyfikującymi i produkcją ekologiczną między Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Inspekcją Handlową, Inspekcją Weterynaryjną oraz Państwową Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Zaproponowana w projektowanej ustawie struktura nadzoru jest ściśle związana z obecną strukturą, zakresem działania i kompetencjami przyznanymi poszczególnym inspekcjom oraz koniecznością objęcia nadzorem jednostek certyfikujących w całym zakresie ich działania. W projektowanej ustawie jest konieczne ustanowienie współpracy z wymienionymi inspekcjami również w celu objęcia nadzorem całej produkcji ekologicznej.

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych odpowiada za kontrolę żywności, poza kontrolą żywności wprowadzaną do obrotu detalicznego. Inspekcja Handlowa odpowiada za kontrolę żywności wprowadzanej do obrotu detalicznego, Inspekcja Weterynaryjna odpowiada za kontrolę pasz, a Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa za kontrolę nasion oraz wegetatywnego materiału rozmnożeniowego. Ze względu na zakresy kompetencyjne tych inspekcji nie jest możliwe skupienie całego zakresu kontroli w ramach jednej inspekcji, a z drugiej strony nie można wyłączyć części rolnictwa z możliwości produkcji ekologicznej. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru nad obrotem detalicznym żywnością ekologiczną działania w tym zakresie mają być koordynowane przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Z tego też względu jest konieczne wprowadzenie obowiązku przekazywania przez Inspekcję Handlową, Inspekcję Weterynaryjną oraz Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa informacji o naruszeniach lub podejrzeniach naruszeń stwierdzonych przez te inspekcje w trakcie kontroli, jaką prowadzą na podstawie przepisów odrębnych.

Proponowane rozwiązania w zakresie nadzoru nad produkcją ekologiczną i związanej z tym kontroli nie wpłyną negatywnie na możliwość rozpoczynania i prowadzenia działalności

przez producentów ekologicznych. Każdy producent podlega kontroli tych inspekcji w zakresie ich kompetencji, niezależnie od tego, czy wprowadza do obrotu produkty wytworzone metodami ekologicznymi czy też konwencjonalnymi. Zatem określenie zadań tych inspekcji oraz wprowadzenie obowiązku ich współpracy nie spowoduje, iż zwiększy się liczba kontroli u producenta.

Wprowadzono dodatkowo możliwość prowadzenia kontroli, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa oraz powiatowego lekarza weterynarii.

Szczegółowe warunki i sposób współpracy z każdą z wymienionych Inspekcji w zakresie sprawowania nadzoru nad produkcją ekologiczną będą dodatkowo określone w porozumieniach zawartych między Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych a odpowiednio – Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Głównym Lekarzem Weterynarii i Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Art. 14 określa zadania Inspekcji Handlowej w zakresie współpracy z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przy sprawowaniu nadzoru w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, czyli żywych lub nieprzetworzonych produktów rolnych oraz przetworzonych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia. Zgodnie z projektowanymi przepisami Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie obowiązany do przekazania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów posiadanych informacji o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie tych produktów, które są wprowadzane do obrotu detalicznego. Dodatkowo wojewódzki inspektor inspekcji handlowej będzie obowiązany do przekazania wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych danych i informacji o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 15 określa zadania Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie współpracy z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przy sprawowaniu nadzoru w zakresie kontroli pasz. Zgodnie z projektowanymi przepisami Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie obowiązany do przekazania Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacji o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji

pasz. Natomiast powiatowy lekarz weterynarii będzie obowiązany do przekazania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych danych i informacji o wykrytych w trakcie prowadzonej kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie pasz. Dodatkowo wprowadzono możliwość przeprowadzania przez powiatowego lekarza weterynarii, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, kontroli w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 16 określa zadania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w zakresie współpracy z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przy sprawowaniu nadzoru w zakresie kontroli nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego. Zgodnie z projektowanymi przepisami Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie obowiązany do przekazania Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa informacji o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego. Natomiast wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa będzie obowiązany do przekazania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych danych i informacji o wykrytych w trakcie prowadzonej kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego. Dodatkowo wprowadzono możliwość przeprowadzenia przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, kontroli w zakresie produktów, wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 17 określa zasady składania wykazów przekazywanych przez jednostki certyfikujące ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa i Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz wykazu i sprawozdania składanych Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

W przypadku wykazu przekazywanego Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi, minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, a także sposób jego przekazywania, mając na względzie uzyskanie informacji związanych z udzielaniem płatności i pomocy finansowej producentom ekologicznym na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu

Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Wykaz ten jest obecnie używany do weryfikacji informacji wykorzystywanych do przyznawania płatności producentom ekologicznym, korzystającym ze wsparcia z pakietu rolnictwa ekologicznego w ramach działania „Wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt” objętego Planem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004 – 2006 oraz z pakietu rolnictwo ekologiczne w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013. W związku z powyższym wykaz ten należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Ze względu na występujące obecnie błędy lub pomyłki w informacjach zawartych w tym wykazie wprowadzono ograniczenie, iż ewentualne korekty mogą być składane do ostatniego dnia lutego następnego roku.

W przypadku wykazu i sprawozdania przekazywanych Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie sporządzać się je na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora jednostkom certyfikującym i przekazywać za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym do przekazania tego wykazu lub sprawozdania oprogramowania lub systemu teleinformatycznego – z zastosowaniem tego oprogramowania lub tego systemu. Wykazy i sprawozdania składane Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych są wykorzystywane do nadzoru nad jednostkami certyfikującymi i rynkiem produktów rolnictwa ekologicznego oraz na potrzeby sprawozdawczości do Komisji Europejskiej. Obowiązek składania tego wykazu i sprawozdania wynika z art. 27 ust. 14 rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 18 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia jednostek organizacyjnych oceniających i potwierdzających zgodność środków do produkcji ekologicznej z wymogami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego oraz prowadzących wykazy tych środków. Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł określić jednostki organizacyjne, które będą, zgodnie z zakresem określonym w tym rozporządzeniu, prowadzić między innymi wykazy środków ochrony roślin, nawozów i środków poprawiających glebę, nieekologicznych materiałów paszowych pochodzenia roślinnego, materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego i mineralnego oraz niektórych substancji stosowanych w żywieniu zwierząt, dodatków paszowych i substancji

pomocniczych w przetwórstwie produktów służących do czyszczenia i odkażania stawów, klatek, budynków i urządzeń stosowanych w produkcji zwierzęcej, produktów służących do czyszczenia i odkażania budynków i urządzeń stosowanych w produkcji roślinnej, w tym używanych do przechowywania produktów rolnictwa ekologicznego w gospodarstwie rolnym. Wskazana w rozporządzeniu jednostka będzie prowadzić wykaz kilku z tych środków lub substancji lub też wybranych kategorii w ramach tych produktów, na przykład wyłącznie nawozy wprowadzone do obrotu na podstawie przepisów o nawozach i nawożeniu. Dodatkowo minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł określić jednostki organizacyjne prowadzące wykazy środków do produkcji ekologicznej innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, jeżeli ich dopuszczenie będzie zgodne z zakresem określonym w art. 16 ust. 4 tego rozporządzenia.

Biorąc pod uwagę określone wymagania stawiane w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego środkom do produkcji ekologicznej, nie zawsze, dla przeciętnego producenta ekologicznego, jest jednoznaczne, czy dany środek może być stosowany w rolnictwie ekologicznym czy też nie. Prowadzenie wykazów środków do produkcji ekologicznej ma na celu wyeliminowanie tych wątpliwości.

Art. 19 wprowadza upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, umożliwiające określenie warunków produkcji ekologicznej w zakresie pozostawionym do uregulowania przez państwo członkowskie w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, mając na względzie zakres dopuszczalnych odstępstw, obowiązywanie okresów przejściowych oraz zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach. W przepisach Unii Europejskiej pozostawiono do uregulowania na poziomie państw członkowskich takie zagadnienia, jak określenie kryteriów lub wykazu wolnorosnących ras drobiu (zgodnie z art. 12 rozporządzenia nr 889/2008), właściwą obsadę zwierząt gospodarskich (zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 889/2008) czy minimalny okres, przez który teren przeznaczony dla drobiu po zakończeniu chowu każdej partii należy pozostawić pusty, w celu odtworzenia roślinności (zgodnie z art. 23 pkt 5 rozporządzenia nr 889/2008).

Artykuł ten wprowadza również upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, umożliwiające określenie warunków produkcji ekologicznej w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, mając na względzie zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach. Nie wszystkie przepisy regulujące szczegółowe

wymagania dotyczące produkcji ekologicznej są przygotowywane obecnie przez Komisję Europejską. Zgodnie z art. 42 rozporządzenia nr 834/2007, jeżeli nie zostaną one określone na poziomie wspólnotowym, to stosuje się zasady krajowe lub, w przypadku ich braku, prywatne normy przyjęte lub uznawane przez państwa członkowskie. Jednakże, zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 889/2008, do czasu ustanowienia szczegółowych zasad produkcji ekologicznej w odniesieniu do produktów akwakultury, wodorostów morskich oraz gatunków zwierząt gospodarskich innych niż gatunki, o których mowa w art. 7 tego rozporządzenia, stosuje się tytuł II, tytuł III oraz tytuł IV rozporządzenia nr 889/2008, z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Na podstawie przepisów rozporządzenia nr 889/2008 w ramach tego upoważnienia będzie możliwe m.in. określenie warunków chowu danieli czy jeleni ekologicznych. Przepisy wydane na podstawie tego upoważnienia będzie się stosować do dnia wejścia w życie, zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007, przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie.

Artykuł ten wprowadza również upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, umożliwiające określenie warunków stosowania w rolnictwie ekologicznym środków do produkcji ekologicznej do celów innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, mając na uwadze warunki określone w art. 16 ust. 4 tego rozporządzenia. Na podstawie tego upoważnienia będzie można określić warunki stosowania w rolnictwie ekologicznym na przykład preparatów do kompostowania czy maści poprawiających zdrowotność roślin.

Przepisy rozporządzenia nr 834/2007 (art. 1 ust. 3) dają również możliwość określenia państwom członkowskim szczegółowych rozwiązań dotyczących warunków i sposobu znakowania i kontroli produktów rolnictwa ekologicznego w zakresie żywienia zbiorowego. Artykuł ten zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania przepisów w tym zakresie.

Brak regulacji dotyczących środków (na przykład upomnienie czy cofnięcie certyfikatu zgodności), jakie mogą być stosowane przez wszystkie jednostki certyfikujące w odniesieniu do producentów ekologicznych za naruszenia zasad produkcji w rolnictwie ekologicznym, powoduje, że środki stosowane przez poszczególne jednostki certyfikujące różnią się. Wpływa to negatywnie na sposób konkurowania jednostek certyfikujących i powoduje przenoszenie się producentów ekologicznych z jednostek certyfikujących bardziej restrykcyjnych do jednostek mniej restrykcyjnych. W związku z tym zostało wprowadzone upoważnienie do określenia katalogu nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących

rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane stosować wobec tych producentów, mając na względzie zapewnienie wiarygodności i przejrzystości systemu kontroli w rolnictwie ekologicznym.

Art. 20 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do uznania, w drodze decyzji, prywatnych norm dotyczących produkcji ekologicznej. Jest to uzupełnienie upoważnienia zawartego w art. 19, zgodnie z którym będzie można określić warunki prowadzenia tej produkcji w drodze rozporządzenia. Możliwość przyjmowania lub uznawania prywatnych norm dotyczących warunków produkcji ekologicznej wynika z art. 42 rozporządzenia nr 834/2007. Dlatego też uznane, w drodze decyzji, prywatne normy dotyczące produkcji ekologicznej będzie można stosować do dnia przyjęcia szczegółowych zasad produkcji ekologicznej w tym zakresie przez Komisję Europejską na podstawie art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub też do dnia przyjęcia odpowiednich przepisów na podstawie art. 18 ust. 1 projektu ustawy w tym samym zakresie, na przykład regulacji produkcji ekologicznej dotyczącej określonych gatunków roślin lub zwierząt.

Art. 21. Jednym z wymogów uzyskania upoważnienia do podjęcia działalności w rolnictwie ekologicznym jako jednostka certyfikująca, jaki jest przewidziany w przepisach rozporządzenia nr 834/2007, jest posiadanie przez podmiot ubiegający się o to upoważnienie wystarczającej liczby odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników. Brak specjalistycznego egzaminu potwierdzającego te kompetencje powoduje występowanie trudności w obiektywnej ocenie spełniania tego kryterium.

W związku z powyższym przewiduje się, że kontrola, w ramach kontroli prowadzonej przez jednostki certyfikujące, będzie przeprowadzana przez osoby, których kwalifikacje będą potwierdzone zdawanym co 3 lata egzaminem z posiadanej wiedzy teoretycznej i praktycznej w zakresie rodzajów specjalizacji do dokonywania tej kontroli i które następnie zostaną wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego prowadzonego przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych lub wobec których decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna. W artykule tym określono również przesłanki skreślenia z tego rejestru.

W przepisie tym wprowadzono również upoważnienie do określenia warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje niezbędne do oceny zgodności prowadzonej produkcji z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego, sposób

powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej, potwierdzone egzaminem rodzaje specjalizacji, szczegółowy zakres zagadnień, których znajomość jest wymagana do uzyskania poszczególnych rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu, wysokość i sposób wnoszenia opłat za przeprowadzenie egzaminu, wysokość ryczałtowego wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej oraz wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu.

Konieczność wprowadzenia systemu oceny kompetencji inspektorów jednostek certyfikujących była podnoszona wielokrotnie i została uwzględniona w Planie Działań dla Żywności Ekologicznej i Rolnictwa w Polsce na lata 2007 – 2013 Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązania są realizacją tych postanowień.

Art. 22 określa, że minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie przekazywania informacji Komisji Europejskiej oraz występowania do tej Komisji i innych państw członkowskich w zakresie i w sprawach określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego. Obowiązki te są przewidziane na przykład w art. 35 rozporządzenia nr 834/2007. Na podstawie tego artykułu minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej między innymi nazwy i adresy właściwych organów oraz, w określonych przypadkach, ich numery identyfikacyjne i ich znaki zgodności, a także wykazy organów kontrolnych i jednostek certyfikujących i ich numery identyfikacyjne. Obowiązki informacyjne względem państw członkowskich i Komisji Europejskiej wynikają również z art. 30 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007. Ponadto w art. 29 rozporządzenia Komisji nr 889/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli, przewidziano obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim informacji, na przykład o wydaniu zgody na dopuszczenie składników nieekologicznych pochodzenia rolniczego, które nie są wymienione w załączniku IX do tego rozporządzenia, do stosowania w rolnictwie ekologicznym.

Art. 23 określa zasady finansowania działań na rzecz rolnictwa ekologicznego. Na podstawie obecnych przepisów, to jest art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2004 r. o rolnictwie ekologicznym, udzielana jest pomoc na prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego oraz dofinansowywane są koszty kontroli gospodarstw rolnych, w których

prowadzona jest produkcja metodami ekologicznymi. Działania te są realizowane na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2007 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz. U. Nr 67, poz. 446, z późn. zm.).

Na podstawie projektowanej ustawy jest planowane utrzymanie wsparcia finansowego na prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego. Wsparcie ma być udzielane w formie dotacji. Dotację do prowadzonych badań udziela się, biorąc pod uwagę Wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (Dz. Urz. UE C 323 z 30.12.2006, str. 1).

Planowane jest również utrzymanie wsparcia na dofinansowanie kosztów kontroli producentów ekologicznych. Dotacje do kosztów kontroli są udzielane zgodnie z art. 14 rozporządzenia Komisji nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001.

Dodatkowo zakłada się, iż z budżetu państwa mogą być udzielane dotacje na dofinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych w rolnictwie ekologicznym. Dotacje te mogą być udzielane zgodnie z art. 15 rozporządzenia Komisji nr 1857/2006 oraz zgodnie z wytycznymi Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007 – 2013 (2006/C 319/01).

W porównaniu do obecnie udzielanego wsparcia w rolnictwie ekologicznym przewidziano również dwa nowe zadania.

Pierwsze z nich to możliwość dofinansowania prowadzenia koordynacji badań dotyczących rolnictwa ekologicznego. Przewidziane w projektowanej ustawie rozwiązanie jest związane z pojawiającą się możliwością przystępowania do wspólnych międzynarodowych projektów badawczych w zakresie rolnictwa ekologicznego. Przykładem może być projekt CORE ORGANIC I. Celem tego projektu było pozyskanie i poszerzenie możliwości wymiany informacji, skoordynowanie istniejących badań w celu uniknięcia podwójnego finansowania tych samych badań w różnych krajach, szerzenie dobrej praktyki w zakresie tych badań oraz zidentyfikowanie i skoordynowanie planowanych badań. W ramach tego projektu dążono również do stworzenia międzynarodowej współpracy oraz wymiany doświadczeń. W CORE ORGANIC I brało udział 11 krajów (Austria, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Włochy, Norwegia, Szwecja, Szwajcaria, Holandia i Wielka Brytania), a program był prowadzony

w latach 2004 – 2007. Obecnie trwają przygotowania do zgłoszenia wniosku w ramach ogólnych programów ramowych dotyczących badań FP7 w celu rozpoczęcia realizacji kolejnej edycji projektu pod nazwą ERA-NET CORE ORGANIC II. Nowe państwa, które nie uczestniczyły w CORE ORGANIC I, a wstępnie prowadzą rozmowy w celu przystąpienia do CORE ORGANIC II, to: Belgia, Turcja, Litwa, Słowenia, Polska, Hiszpania, Irlandia, Węgry, Czechy i Grecja. W ramach tych projektów Komisja Europejska finansuje wyłącznie zadania związane z koordynacją tych badań, a nie same badania. Przyznany przez Komisję Europejską budżet w ramach CORE ORGANIC I wynosił 1,2 mln euro, a zaplanowany budżet na dofinansowanie w ramach projektu ERA-NET siódmego programu ramowego FP7 w zakresie rolnictwa ekologicznego, czyli dotyczący również CORE ORGANIC II, wynosi tylko 1 mln euro. Może zatem wystąpić taka sytuacja, że zadania związane z koordynacją badań będą musiały być współfinansowane przez państwa, które biorą udział w programie. W żadnym przypadku nie zakłada się, iż koordynacja badań międzynarodowych, w zakresie dotyczącym Polski, byłaby w całości finansowana z budżetu państwa, a jedynie pozostała część, nieobjęta finansowaniem z budżetu w ramach CORE ORGANIC II. Na obecnym etapie prac nie planuje się wydatków publicznych w tym zakresie, dlatego też nie występowało o zapewnienie na ten cel środków w budżecie na 2009 r.

Drugie nowe zadanie to możliwość udzielenia dotacji na dofinansowanie badań związanych z uznaniem środka do produkcji ekologicznej za spełniający wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego. Problemy związane z niską podażą środków do produkcji ekologicznej, w tym środków ochrony roślin, są bardzo często sygnalizowane przez producentów, którzy nie podpisują kontraktów z obawy, że wystąpienie danego szkodnika obniży plony i uniemożliwi wypełnienie przyjętych zobowiązań. W znacznym stopniu ogranicza to rozwój rynku produktów rolnictwa ekologicznego. Proponowane rozwiązanie ma na celu usunięcie tego problemu.

Zakłada się, iż dotacje będą udzielane, biorąc pod uwagę Wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną, w szczególności z uwzględnieniem zasad dotyczących badań przemysłowych i zasad dotyczących pośredniej pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE udzielanej przedsiębiorstwom za pośrednictwem publicznie finansowanych organizacji badawczych.

Finansowanie będzie mogło odbywać się na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Każde przygotowane rozwiązanie będzie sprawdzane w zakresie spełnienia

przesłanek dopuszczonych do udzielenia pomocy zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Art. 24 wprowadza katalog kar pieniężnych, które mogą być nakładane przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych na jednostki certyfikujące. Obecne przepisy są w tym zakresie bardzo restrykcyjne, a przez to niepraktyczne w stosowaniu. W przypadku niewywiązywania się jednostki certyfikującej z obowiązków wynikających z przepisów w zakresie rolnictwa ekologicznego lub też w przypadku ich naruszenia dopuszcza się obecnie jedną sankcję – cofnięcie upoważnienia. Wprowadzone projektowaną ustawą zróżnicowanie kar pieniężnych ma na celu dostosowanie kary do wagi dokonanych naruszeń.

Proponuje się uzależnianie wysokości kary pieniężnej od przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok wymierzenia tej kary, tak aby zachować rzeczywistą wysokość kary pieniężnej bez potrzeby zmiany przepisów. Zakłada się, iż brane będzie pod uwagę przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołanie do tego wynagrodzenia wprowadzono w celu ujednoczenia pracy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Taki przelicznik jest stosowany przy wymierzaniu kar na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

W celu zmniejszenia potencjalnej dotkliwości wyżej wymienionych kar pieniężnych dla najmniejszych jednostek certyfikujących zostało wprowadzone ograniczenie w przypadku kar pieniężnych przewidzianych w ust. 1 tego artykułu, tak iż kara ta nie może być wyższa odpowiednio od 5 % lub od 10 % przychodu jednostki certyfikującej, osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia kary.

Przy ustalaniu wysokości tych kar pieniężnych będzie się uwzględniać w szczególności stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu dokonującego naruszenia i wielkość jego obrotów.

Art. 25 określa kary za różne działania sprzeczne z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego oraz za działania mające na celu utrudnienie lub uniemożliwienie skutecznego sprawowania nadzoru.

Za uniemożliwienie organowi Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych prowadzenia czynności kontrolnych w ramach nadzoru planowana jest kara w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, natomiast za utrudnianie przeprowadzenia tych czynności kara w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, określonego w wyżej wymieniony sposób.

Artykuł ten przewiduje również możliwość nałożenia kar pieniężnych na podmioty wprowadzające do obrotu środki do produkcji ekologicznej oraz produkty lub substancje, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, niespełniające wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego. Kary te mogą zostać nałożone, jeżeli ten środek, produkt lub substancja zostaną oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd co do spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym przez oznakowanie słowem „ekologiczny” lub pochodną od tego słowa lub terminem „eko” lub „bio”, lub zostały oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd co do możliwości stosowania w rolnictwie ekologicznym. Podmioty te będą obowiązane do wycofania tych środków do produkcji ekologicznej z obrotu na własny koszt oraz wniesienia na rachunek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych kary pieniężnej w wysokości do 200 % kwoty uzyskanej lub możliwej do uzyskania za wprowadzone do obrotu środki, produkty lub substancje.

Wprowadzenie kar pieniężnych za niewłaściwe znakowanie środków ochrony roślin, nawozów i środków poprawiających glebę, materiałów paszowych pochodzenia roślinnego, materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego i mineralnego oraz niektórych substancji stosowanych w żywieniu zwierząt, dodatków paszowych i substancji pomocniczych w przetwórstwie, produktów służących do czyszczenia i odkażania stawów, klatek, budynków i urządzeń stosowanych w produkcji zwierzęcej, produktów służących do czyszczenia i odkażania budynków i urządzeń stosowanych w produkcji roślinnej, w tym używanych do przechowywania w gospodarstwie rolnym, jest bardzo ważne i stanowi podstawę dla wiarygodności produktów rolnictwa ekologicznego, a tym samym rozwoju rynku rolnictwa ekologicznego. Należy zwrócić uwagę, że stosowanie niezgodnych z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego środków do produkcji ekologicznej ma istotne konsekwencje finansowe dla rolników. Zastosowanie takich środków wiąże się z cofnięciem certyfikatu zgodności i brakiem możliwości sprzedaży tych produktów jako produktów rolnictwa ekologicznego. W przypadku producentów ekologicznych otrzymujących pomoc finansową na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów

wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich konsekwencją jest cofnięcie przyznawanej płatności. Kary za niewłaściwe oznakowanie muszą być zatem odpowiednio restrykcyjne.

W odniesieniu do środków do produkcji ekologicznej wprowadzono możliwość wykorzystywania terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej tylko wtedy, gdy ten środek do produkcji spełnia wymagania określone na podstawie art. 16 rozporządzenia nr 834/2007. Jeżeli natomiast została ustanowiona jednostka organizacyjna, w odniesieniu do tych środków, zgodnie z art. 18 pkt 1 lub 2, to możliwość wykorzystywania terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej jest ograniczona do środków do produkcji znajdujących się w wykazie prowadzonym przez jednostkę organizacyjną.

Artykuł ten określa również kary dla podmiotów, które wprowadzają do obrotu produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego oznakowany z naruszeniem art. 23 – 26 rozporządzenia nr 834/2007 lub nieoznakowany wbrew obowiązkowi wynikającemu z tych artykułów. Producenci ci są obowiązani do zmiany oznakowania na oznakowanie zgodne z tymi przepisami oraz podlegają karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia, które zostało określone w sposób wcześniej wymieniony. Należy zwrócić uwagę na sformułowanie „wprowadza do obrotu produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego”. Oznacza to, że w przypadku gdy produkt został wytworzony zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego i jest sprzedawany jako produkt rolnictwa ekologicznego, a na etykiecie nie ma na przykład informacji o numerze jednostki certyfikującej, to należy zmienić oznakowanie. Nie jest natomiast celem tego przepisu karanie producentów ekologicznych, którzy sprzedają produkty ekologiczne jako produkty konwencjonalne.

W przypadku wprowadzania do obrotu produktu jako produktu rolnictwa ekologicznego, niespełniającego wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, oraz produktu, który został oznakowany jako produkt ekologiczny, naruszając art. 23 – 26 rozporządzenia nr 834/2007, przewidziano karę pieniężną w wysokości nie wyższej niż 200 % kwoty uzyskanej lub możliwej do uzyskania za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 500 zł.

Artykuł ten określa również organy wymierzające kary oraz kary za powtórne stwierdzenie tych samych nieprawidłowości.

Art. 26 określa przesłanki do ustalenia wysokości kar pieniężnych oraz terminy zapłaty tych kar. Zgodnie z tym artykułem kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej. W zakresie nieuregulowanym w projektowanej ustawie do kar pieniężnych będzie stosować się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 27 – 30 stanowią przepisy zmieniające, przejściowe, dostosowujące i uchylające związane z wejściem w życie projektowanej ustawy. W celu zachowania ciągłości wydanych certyfikatów zgodności zachowają one ważność do dnia upływu terminu, na który zostały wydane, a do okresu konwersji będzie się zaliczać udokumentowany okres przestawiania rozpoczęty przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Ponadto w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. kontrola prowadzonej produkcji z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego, o której mowa w art. 7 ust. 1, będzie mogła być dokonywana przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego. Poza tym przewiduje się, że warunki, jakie powinny być spełnione przy produkcji zgodnej z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego, uznane zgodnie z art. 20, stosuje się do dnia wejścia w życie warunków, jakie powinny być spełnione w tym zakresie, zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007, lub określonych na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1. Z dniem wejścia w życie tych przepisów uznanie prywatnych norm na podstawie art. 20 będzie podlegało zmianie lub cofnięciu w zakresie, w jakim wymagania te zostaną określone zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1.

W okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. kontrola prowadzonej produkcji z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego, o której mowa w art. 7 ust. 1, będzie mogła być dokonywana przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego. Do dnia 31 grudnia 2010 r. osoby niewpisane do tego rejestru, czyli inspektorzy jednostek certyfikujących, muszą spełniać wyłącznie wymogi określone przez podmioty odpowiedzialne za akredytację jednostek certyfikujących. Jednym z wymogów akredytacji jest posiadanie kompetentnego personelu. Podmioty odpowiedzialne za akredytację sprawdzają i potwierdzają te kompetencje.

Wszystkie obecnie upoważnione jednostki certyfikujące są akredytowane przez Polskie Centrum Akredytacji. W programie akredytacji jednostek certyfikujących w zakresie

rolnictwa ekologicznego w odniesieniu do wymagań normy PN-EN 45011:2000 w dokumencie DAC-13 są określone wymagania dla tych inspektorów dotyczące wykształcenia, praktyki zawodowej, doświadczenia w kontrolach w zakresie produkcji ekologicznej oraz wymagania odnośnie do kursów i szkoleń z zakresu rolnictwa ekologicznego i kontroli podmiotów działających w zakresie rolnictwa ekologicznego.

Upoważnienia wydane jednostkom certyfikującym na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, jednakże jednostki certyfikujące są obowiązane do przedłożenia ministrowi do spraw rolnictwa, w określonym terminie, dokumentów i informacji niezbędnych do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje zaświadczenie potwierdzające spełnienie tych wymagań lub cofa upoważnienie jednostce certyfikującej w zakresie, w jakim jednostka ta nie będzie spełniać wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007. W przypadku cofnięcia upoważnienia stosuje się art. 6 ust. 5 – 8 projektowanej ustawy, zgodnie z którymi Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie informował producentów ekologicznych, którzy byli objęci przez tę jednostkę certyfikującą kontrolą, w zakresie cofniętego upoważnienia oraz przez okres 60 dni Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie mogła kontrolować tych producentów w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 27 dotyczy zmiany wprowadzonej w ustawie o Inspekcji Handlowej. Umożliwi on wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej nakazanie przedsiębiorcy wstrzymania wprowadzania do obrotu lub wycofania z obrotu w jego punktach sprzedaży całej partii artykułu rolno-spożywczego sfalszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości może odnosić się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego, w tym również do produktów rolnictwa ekologicznego, jeżeli sfalszowanie dotyczy stosowania przepisów dotyczących jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Konieczność wprowadzenia tej zmiany jest związana z nieuwzględnieniem w trakcie prac nad ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97) przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej w brzmieniu nadanym przez art. 2 ustawy z dnia 24 października 2008 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 214, poz. 1346).

Art. 31 określa termin wejścia w życie ustawy na 14 dni od dnia ogłoszenia. Z dniem 1 stycznia 2009 r. weszło w życie rozporządzenie nr 834/2007 oraz rozporządzenie nr 889/2008. Zgodnie z art. 39 rozporządzenia nr 834/2007 odesłania do uchylonego rozporządzenia nr 2092/91 traktuje się jako odesłania do rozporządzenia nr 834/2007. Dodatkowo zgodnie z art. 96 rozporządzenia nr 889/2008 odniesienia do wymienionych w tym artykule rozporządzeń, które utraciły moc, i do rozporządzenia nr 2092/91 rozumiane są jako odniesienia do rozporządzenia nr 889/2008 i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku XIV do rozporządzenia nr 889/2008. W celu zapewnienia jasności przepisów konieczne jest jak najszybsze wejście w życie projektowanej ustawy, a nie wyłącznie odczytywanie wymogów dotyczących produkcji ekologicznej, biorąc pod uwagę tę tabelę korelacji.

Biorąc pod uwagę, iż do dnia 31 grudnia 2010 r. kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1 projektu ustawy, może być prowadzona przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, wprowadzono odpowiedni okres przejściowy na możliwość nakładania kar za nieprzestrzeganie tego wymogu. W związku z powyższym art. 24 ust. 2 pkt 7 wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy wykonuje przepisy Unii Europejskiej i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy został zawarty w Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów na 2009 r. (styczeń – czerwiec 2009 r.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dotychczas nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 tej ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana ustawa

Projektowana ustawa swoim zakresem będzie obejmowała producentów ekologicznych oraz producentów zamierzających podjąć działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego, jednostki certyfikujące, Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcję Weterynaryjną, Inspekcję Handlową, Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a ponadto będzie miała wpływ na konsumentów żywności ekologicznej.

2. Wpływ projektowanej ustawy na dochody i wydatki budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nakłada nowe obowiązki na jednostki sektora finansów publicznych.

Na Główny Inspektorat Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych zostały nałożone nowe zadania i obowiązki związane z pełnieniem zadań urzędu nadzoru. Są to nowe lub rozszerzone zadania w zakresie:

- 1) współuczestnictwa w upoważnianiu jednostek certyfikujących,
- 2) nadzoru nad prawidłowością realizacji zadań wykonywanych przez wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, który wymaga przygotowania i aktualizacji trybu postępowania, jednolitych procedur, instrukcji i wzorów formularzy,
- 3) wydawania decyzji dotyczących dopuszczenia nieekologicznych składników żywności pochodzenia rolniczego przez państwo członkowskie do stosowania w rolnictwie ekologicznym,
- 4) współpracy z Inspekcją Weterynaryjną, Państwową Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcją Handlową,
- 5) przeprowadzania egzaminów i prowadzenia rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego,

- 6) możliwości nakładania kar pieniężnych na jednostki certyfikujące oraz wydawania innych decyzji przewidzianych w przepisach projektu ustawy dotyczących zgodności prowadzonej działalności z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego,
- 7) koordynacji działań podejmowanych przez wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie stosowania nowych przepisów, w tym prowadzenia szkoleń dla pracowników wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wydających decyzje,
- 8) występowania jako organ drugiej instancji w przypadku decyzji wydawanych przez wojewódzkich inspektorów, w tym prowadzenie postępowań odwoławczych w przypadku decyzji odmownych i rozstrzyganie kwestii problematycznych.

Na wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zostały nałożone nowe zadania związane z nadzorem nad produkcją ekologiczną. Są to nowe lub rozszerzone zadania w zakresie:

- 1) uczestnictwa w procesie wydawania pozwoleń w sprawach dotyczących uznawania części okresu konwersji, odbudowywania stad i szczególnego sposobu postępowania w sytuacji wystąpienia przypadków siły wyższej, odstępstw dotyczących warunków w pomieszczeniach inwentarskich oraz obsady zwierząt czy w odniesieniu do takich czynności, jak mocowanie elastycznej taśmy do ogonów owiec, przycinanie ogona i piłowanie zębów, kształtowanie dziobów lub usuwanie rogów i trzymanie zwierząt gospodarskich na uwięzi,
- 2) bezpośredniej współpracy z Inspekcją Handlową,
- 3) nakładania kar pieniężnych za znakowanie z naruszeniem przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego,
- 4) możliwości powierzenia wybranych czynności w ramach nadzoru przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych wojewódzkiemu inspektorowi.

Nowe zadania nałożone na Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Główny Inspektorat Weterynarii, Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów są również związane z koniecznością współpracy i koordynacją nadzoru nad jednostkami certyfikującymi i produkcją ekologiczną. Wejście w życie projektowanej ustawy będzie wymagać ścisłej współpracy między Inspekcją

Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych a Inspekcją Weterynaryjną, Państwową Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa i nadzorowaną przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Inspekcją Handlową.

Jeżeli okaże się niezbędne zwiększenie zatrudnienia w jednostkach sektora finansów publicznych, które będą zaangażowane w realizację przepisów projektowanej ustawy, to dodatkowe wnioski o zwiększenie zatrudnienia będą mogły być wówczas rozpatrzone przez Radę Ministrów w ramach planowanej w ustawie budżetowej rezerwy płacowej na zmiany organizacyjne i nowe zadania.

Wejście w życie projektowanej ustawy jest związane z dodatkowymi kosztami, jakie będzie ponosić Inspekcja Weterynaryjna. Zakładając, iż Inspekcja Weterynaryjna uwzględni w ramach wykonywanej kontroli badania i analizy bezpośrednio mające wpływ na rolnictwo ekologiczne, to jest przeprowadzanie analizy w celu wykrycia materiałów paszowych z roślin genetycznie modyfikowanych (300 próbek i koszty badania jednej próbki około 1 000 zł) oraz koszty związane z oznaczaniem obecności kokcydiostatyków jonofrowych w paszach (300 próbek i koszty badania jednej próbki ok. 200 zł), wejście w życie projektowanej ustawy będzie wymagało wydatkowania dodatkowych środków w wysokości 360 tys. zł rocznie.

Na obecnym etapie prac nie planuje się zwiększenia wydatków publicznych w związku z wejściem w życie art. 23 projektowanej ustawy. Planuje się, iż wysokość wypłacanej pomocy na prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego oraz na dofinansowanie kosztów kontroli gospodarstw rolnych, w których produkcja jest prowadzona metodami ekologicznymi, realizowanych na mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2007 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa, pozostanie na dotychczasowym poziomie. Środki na ten cel zostały zapewnione w ustawie budżetowej na 2009 r.

Nie przewiduje się dodatkowych wydatków w 2009 r. w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy wynikających z prowadzenia działań promocyjnych i informacyjnych dotyczących rolnictwa ekologicznego, dofinansowania prowadzenia koordynacji badań dotyczących rolnictwa ekologicznego oraz dofinansowania badań związanych z uznaniem środka do produkcji ekologicznej za spełniający wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Projektowana ustawa wprowadza egzamin uprawniający do dokonywania kontroli przez inspektorów rolnictwa ekologicznego. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Szacuje się, iż dochody budżetu państwa z tytułu tej opłaty wyniosą w 2009 r. około 20 tys. zł, a w 2010 r. około 50 tys. zł.

Szacunkowe wpływy do budżetu państwa w związku z wprowadzeniem kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25 projektowanej ustawy, wyniosą około 100 tys. zł.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie związane z wprowadzeniem obowiązku (od dnia 1 stycznia 2011 r.) potwierdzania kwalifikacji osób do oceny zgodności prowadzonej produkcji z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego. Szacuje się, iż przy obecnym tempie rozwoju rynku rolnictwa ekologicznego w 2011 r. kwalifikacjami potwierdzonymi tym egzaminem będzie się musiało wykazać około 370 osób, a począwszy od 2011 r. liczba ta będzie wzrastać o około 10 – 20 inspektorów rocznie.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy wpłynie pozytywnie na poziom konkurencyjności krajowych podmiotów działających na rynku rolnictwa ekologicznego. Zapewnienie efektywnego nadzoru nad produkcją ekologiczną i nad jednostkami certyfikującymi ma na celu zagwarantowanie odpowiedniej wiarygodności systemu kontroli. Przyjęte rozwiązania mają również na celu zapewnienie wykorzystania przewidzianych w przepisach wspólnotowych odstępstw, co zapewni równoważne warunki konkurowania z podmiotami zagranicznymi. Ponadto rozwój rynku rolnictwa ekologicznego daje możliwość zmiany sposobu konkurowania – zamiast wytwarzania dużej ilości produktów homogenicznych – produkowane są wyroby o wysokiej jakości. Uczestnictwo w systemie żywności ekologicznej jest również podstawą do korzystania z nowych instrumentów finansowych przewidzianych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013.

Wprowadzenie odstępstwa dotyczącego obowiązku zgłaszania podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego i poddawania się kontroli jednostek certyfikujących przez podmioty sprzedające produkty bezpośrednio konsumentowi lub użytkownikowi końcowemu, pod warunkiem że podmioty te nie wytwarzają, nie przygotowują ani nie

przechowują tych produktów w celach innych niż sprzedaży, ani nie przywożą takich produktów z państw trzecich, ani też nie zleciły tych czynności stronie trzeciej, nie będzie miało wpływu na poziom konkurencyjności przedsiębiorstw. Wyłączenie to nie wpłynie negatywnie na wiarygodność systemu kontroli w rolnictwie ekologicznym, gdyż każdy produkt znajdujący się na rynku i noszący oznakowanie odnoszące się do rolnictwa ekologicznego musi być wyprodukowany przez producenta znajdującego się pod kontrolą jednostki certyfikującej. Wyłączenie dotyczy części małych punktów sprzedaży i ma na celu uniknięcie obciążenia finansowego, jakie jest związane z kosztem kontroli. Warunki te spełniają tylko podmioty, w których asortyment produktów rolnictwa ekologicznego jest bardzo ograniczony i produkty te nie są poddawane wyżej wymienionym czynnościom. Liczba punktów sprzedaży produktów ekologicznych oraz ich udział w rynku są trudne do oszacowania, należałoby bowiem sprawdzić, czy w asortymencie danego punktu sprzedaży znajduje się jakiś produkt ekologiczny. Dane takie nie są zbierane. Udział rolnictwa ekologicznego w całości rolnictwa, pod względem powierzchni użytków rolnych, nie przekracza 2 %, a tylko niewielka część z wytworzonych i sprzedawanych produktów będzie korzystać z takiego odstępstwa.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy może się przyczynić do rozwoju regionalnego dzięki zwiększeniu popytu i podaży produktów rolnictwa ekologicznego oraz podniesieniu poziomu wiarygodności całego segmentu rolnictwa ekologicznego, a w efekcie ułatwieniu zbytu produktów ekologicznych. W szczególności wejście w życie projektowanej ustawy może się przyczynić do rozwoju regionów, w których sposób prowadzenia gospodarstw metodami ekologicznymi występuje najczęściej i w których wytwarza się najwięcej produktów rolnictwa ekologicznego.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przesłany do organizacji zrzeszających producentów wytwarzających produkty metodami ekologicznymi, to jest: Polskiego Związku Rolników Ekologicznych, Stowarzyszenia Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi Ekoland, Augustowsko-Podlaskiego Stowarzyszenia Eko-Rolników, Zrzeszenia Wytwórców Polskiego Rolnictwa Ekologicznego, Polskiego Klubu Ekologicznego oraz Polskiego Towarzystwa Rolników Ekologicznych, do jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, członków Rady

Rolnictwa Ekologicznego oraz związków zawodowych, a w szczególności do: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Rolników „OJCZYŻNA”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Komisji NSSZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Związku Zawodowego Rolnictwa „SAMOOBRONA”, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”, Krajowej Rady Izb Rolniczych Forum Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club, Rady Gospodarki Żywnościowej i Federacji Gospodarki Żywnościowej RP.

W ramach konsultacji społecznych do projektu ustawy zostały zgłoszone uwagi przez jednostkę certyfikującą Bioekspert, jednostkę certyfikującą Biocert, jednostkę certyfikującą Centrum Jakości AgroEko, stowarzyszenie „Polska Ekologia”, Radę Wojewódzką Kielecką Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Oddział Wschodniomazowieckiego Stowarzyszenia EKOLAND i Radę Rolnictwa Ekologicznego.

Projekt ustawy był również omawiany na spotkaniach z jednostkami certyfikującymi, producentami rolnymi, przetwórcami oraz przedstawicielami ośrodków naukowych.

Uwagi zgłoszone przez jednostkę certyfikującą Bioekspert dotyczyły problemu pojawiania się na rynku środków do produkcji ekologicznej (w szczególności nawozów i środków poprawiających właściwości gleby) niedopuszczonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym, a oznakowanych w sposób sugerujący, iż są one zgodne z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego. Jednostka certyfikująca Bioekspert zwróciła jednak uwagę, iż problem ten nie dotyczy wyłącznie środków do produkcji ekologicznej wymienionych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, ale może również dotyczyć wszystkich pozostałych środków produkcji, w tym na przykład preparatów do kompostowania czy maści ogrodniczych.

Zdaniem projektodawcy, w przypadku gdy zasady stosowania w rolnictwie ekologicznym tych preparatów czy maści zostaną określone zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia nr 834/2007, na podstawie upoważnienia do wydania rozporządzenia zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy (obecnie art. 18 pkt 2), produkty te obejmować będzie definicja środka do produkcji ekologicznej. Dodatkowo w związku ze zgłoszonymi uwagami przepisy

zostały uzupełnione o kary pieniężne, w przypadku gdy produkty lub substancje, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007 (na przykład maści czy preparaty do kompostowania), których zastosowanie prowadzi do naruszenia celów i zasad określonych w tytule II rozporządzenia nr 834/2007 oraz ogólnych kryteriów określonych w tym rozporządzeniu (na przykład zawierające produkty GMO), zostaną oznakowane w sposób sugerujący, iż mogą być stosowane w rolnictwie ekologicznym (czyli gdy na opakowaniu znajduje się na przykład oznakowanie „maść ekologiczna”).

Jednostka certyfikująca Bioekspert proponowała również, aby informacje, o których mowa w art. 5 projektowanej ustawy (obecnie art. 7), były przekazywane „niezwłocznie”. Wydaje się jednak, że zaproponowany termin 14 dni pozwoli na dokładne sprawdzenie przez jednostki certyfikujące tych informacji przed ich przekazaniem.

Ponadto jednostka certyfikująca Bioekspert wносиła o wyjaśnienie, czy upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca w rolnictwie ekologicznym będzie poszerzone o działanie jednostek w zakresie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności. Jednostki certyfikujące zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym przesyłają wykaz producentów, w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym, Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Jednostka certyfikująca Bioekspert zwróciła również uwagę na brzmienie proponowanych przepisów art. 13 ust. 2 pkt 2 i 3 projektowanej ustawy (obecnie art. 17 ust. 1 pkt 2). W związku ze zgłoszonymi uwagami artykuł ten został odpowiednio przeredagowany.

W odniesieniu do art. 14 projektu ustawy (obecnie art. 18) jednostka certyfikująca Bioekspert proponowała wykreślenie wyrazów „lub niektórych” odnoszących się do środków do produkcji ekologicznej, aby zapewnić właściwe znakowanie wszystkich środków do produkcji ekologicznej, mając na uwadze ochronę producentów rolnych przed wprowadzaniem ich w błąd, co może skutkować niezamierzonym użyciem przez nich środków do produkcji ekologicznej niedopuszczonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym. Art. 18 projektowanej ustawy (wcześniej art. 14) został odpowiednio przeredagowany. Jednakże należy zwrócić uwagę, iż nie wszystkie środki do produkcji

ekologicznej mogą być kwalifikowane do stosowania w rolnictwie ekologicznym, tak jak jest to w obecnie obowiązujących wymaganiach.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami nawóz może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli został wprowadzony do obrotu na podstawie przepisów o nawozach i nawożeniu oraz zawiera w swoim składzie wyłącznie substancje wymienione w załączniku II część A do rozporządzenia Rady nr 2092/91. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie określenia jednostki organizacyjnej kwalifikującej nawozy i środki poprawiające właściwości gleby do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącej wykaz tych nawozów i środków (Dz. U. Nr 164, poz. 1720) jednostką organizacyjną kwalifikującą nawozy lub środki poprawiające właściwości gleby do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzące wykaz tych nawozów i środków jest Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach. Kwalifikacji przez ten instytut podlegają jednak wyłącznie nawozy wprowadzone do obrotu na podstawie przepisów o nawozach i nawożeniu. System kwalifikacji nie obejmuje nawozów naturalnych, na przykład obornika. Nawozy te mogą być stosowane, jeżeli jest to zgodne z rozporządzeniem Rady nr 2092/91. Przyjęcie założenia, że należy prowadzić listę wszystkich środków do produkcji, oznaczałoby, iż w szczególności musiałaby być prowadzona lista zawierająca również nawozy naturalne, co nie wydaje się właściwe ze względu na charakter tego typu produkcji.

Jednostka certyfikująca Bioekspert wносиła również o uregulowanie problemu braku dostępu do informacji o producentach wytwarzających produkty rolnictwa ekologicznego. Dostęp do takiej informacji, zdaniem tej jednostki certyfikującej, jest niezbędny w celu zapewnienia przejrzystości i wiarygodności systemu certyfikacji oraz w celu rozwoju rynku (dostępność informacji dla handlowców i konsumentów). Obowiązek udostępniania informacji o producentach przez upoważnione jednostki certyfikujące wynika wprost z art. 28 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 834/2007. W związku z powyższym uwaga ta została uwzględniona i wprowadzono odpowiednie wymagania w art. 9 projektowanej ustawy (wcześniej art. 7).

Uwagi zgłoszone przez jednostkę certyfikującą Biocert dotyczyły zasadności przekazywania przez jednostki certyfikujące Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych kopii papierowej wersji zgłoszenia producenta ekologicznego rozpoczynającego działalność w zakresie produkcji ekologicznej oraz uregulowań dotyczących informowania Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-

-Spożywczych i innych jednostek certyfikujących, w przypadku odmowy wydania certyfikatu lub w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 5 oraz art. 30 ust. 2. W związku ze zgłoszonymi uwagami art. 3 i 5 projektu ustawy (obecnie art. 7) zostały odpowiednio zmienione.

Jednostka certyfikująca Biocert wносиła również o przeredagowanie art. 14 projektu ustawy (obecnie art. 18) w taki sposób, aby były sporządzane wykazy wszystkich dozwolonych w rolnictwie ekologicznym środków do produkcji ekologicznej (podobna uwaga jak w przypadku jednostki certyfikującej Bioekspert), oraz zastrzegła, iż szczegółowe odniesienie do art. 9 projektu ustawy będzie możliwe po zakończeniu prac legislacyjnych nad rozporządzeniem Komisji nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich. Jednostka certyfikująca Biocert zwróciła również uwagę dotyczącą egzaminu potwierdzającego kwalifikacje niezbędne do oceny zgodności prowadzonej produkcji ekologicznej z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego w zakresie odpowiedzialności jednostki certyfikującej za osoby, które przeprowadzają kontrolę i mają zdany ten egzamin. Jednostka certyfikująca Biocert zaproponowała również, aby kary pieniężne dla upoważnionych jednostek certyfikujących były również uzależnione od ich przychodów z działalności w rolnictwie ekologicznym. W związku ze zgłoszonymi uwagami uzależniono wysokość kary pieniężnej, jaka może być nałożona na jednostkę certyfikującą, od przychodu tej jednostki osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Jednostka certyfikująca Centrum Jakości AgroEko zaproponowała zmianę tytułu ustawy na „ustawa o zasadach stosowania systemu kontroli rolnictwa ekologicznego”. Zgłoszone uwagi dotyczyły również w szczególności zasadności przyznawania kompetencji różnym organom, konieczności akceptacji przez jednostkę certyfikującą wniosków o odstępstwa składanych przez producentów ekologicznych oraz uszczegółowienia poszczególnych przepisów, na przykład w art. 6 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy proponowano zastąpić słowo „stosowanych” słowem „stosowania” (obecnie art. 8 ust. 2 pkt 2). Jednostka certyfikująca Centrum Jakości AgroEko zaproponowała również wykreślenie części kar, jakie może nakładać Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych na jednostki certyfikujące, oraz zaproponowała, aby wzory dokumentów służące do przekazywania sprawozdań z działalności jednostek certyfikujących były publikowane przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów

Rolno-Spożywczych w terminie do końca roku poprzedzającego rok, w którym mają być stosowane.

Zgodnie z art. 27 ust. 14 rozporządzenia nr 834/2007 jednostki certyfikujące przekazują do dnia 31 marca każdego roku sprawozdanie podsumowujące kontrole przeprowadzone w poprzednim roku. Informacje, które mają być zawarte w sprawozdaniu, są przekazywane państwom członkowskim przez Komisję Europejską na bieżąco. Wprowadzenie ograniczenia co do terminu, w którym mają być podawane przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych jednostkom certyfikującym wymogi dotyczące informacji zawartych w sprawozdaniu, może spowodować, iż sprawozdania te nie będą zawierały informacji, o które wystąpiła Komisja Europejska.

Rada Wojewódzka Kielecka Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” zwróciła uwagę, iż niektóre przepisy, które w projektowanej ustawie są fakultatywne, na przykład Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych może przeprowadzić kontrolę ... (art. 4 ust. 3 projektu ustawy – obecnie art. 5 ust. 5), jednostka certyfikująca może zawiadomić pozostałe jednostki certyfikujące ... (art. 5 ust. 2 projektu ustawy – obecnie art. 7) lub minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia ... (art. 15 ust. 1 projektu ustawy – obecnie art. 19 ust. 2), powinny być obligatoryjne.

Zdaniem projektodawcy działania podejmowane przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, o których mowa w art. 5 ust. 4 projektu ustawy, będą zależeć od zawartości dokumentów i informacji niezbędnych do stwierdzenia spełniania wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007. W przypadku niejasności lub rozbieżności minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł wystąpić do Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych o przeprowadzenie działań sprawdzających lub o wydanie opinii dotyczącej spełniania przez podmiot ubiegający się o upoważnienie lub zmianę upoważnienia do podjęcia działalności jako jednostka certyfikująca w rolnictwie ekologicznym wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

Obligatoryjność przeprowadzenia działań sprawdzających w przypadku odpowiednio przygotowanego wniosku o upoważnienie nie jest konieczna. W celu uniknięcia sytuacji, w której brak powiadomienia pozostałych jednostek certyfikujących o fakcie odmowy wydania certyfikatu będzie stanowić potencjalne ułatwienie dla uzyskania certyfikatu w tych jednostkach, zmieniono odpowiednio postanowienia art. 7 projektu ustawy. Przekazywanie

takich informacji między jednostkami certyfikującymi będzie obligatoryjne. Fakultatywność upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 2 projektu ustawy wynika z jego bardzo szerokiego zakresu oraz z przyjętej na poziomie Unii Europejskiej konstrukcji przepisów w tym zakresie. Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące zasad produkcji, wydane przez Komisję Europejską, dotyczą tylko następujących gatunków: bydło, włącznie z gatunkami bubalus i bizon, zwierzęta z rodziny koniowatych, świnie, owce, kozy, drób (gatunki wymienione w załączniku III do rozporządzenia nr 834/2007) i pszczoły. W odniesieniu do pozostałych gatunków państwa członkowskie mogą przyjąć krajowe rozwiązania do czasu ich określenia na poziomie wspólnotowym. Fakultatywność upoważnienia umożliwia elastyczność w przygotowywaniu rozwiązań prawnych i nie wymusza na przykład przygotowywania krajowych przepisów w odniesieniu do gatunków, dla których są przygotowywane przepisy wspólnotowe.

Rada Wojewódzka Kielecka Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” zwróciła również uwagę, iż w przypadku gdy składany wniosek o zgodę w sprawach określonych w art. 9 Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” (obecnie art. 11) musi być zaakceptowany przez jednostkę certyfikującą, to brak jest trybu odwołania od decyzji jednostki. W projektowanej ustawie nie zawarto szczegółowych przepisów dotyczących relacji między jednostką certyfikującą a producentem ekologicznym, ponieważ jest to regulowane na poziomie umowy między tymi podmiotami zgodnie z przepisami prawa cywilnego. Jednakże zastąpiono obowiązek akceptacji przez jednostkę certyfikującą obowiązkiem dostarczenia wyłącznie opinii tej jednostki.

Rada Wojewódzka Kielecka Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” zwróciła uwagę, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 834/2007: „do wytwarzania produktów innych niż nasiona i wegetatywny materiał rozmnożeniowy stosuje się wyłącznie nasiona oraz materiał rozmnożeniowy wyprodukowany metodami ekologicznymi” i że, w związku z tym, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, wydając pozwolenie, zgodnie z projektowaną ustawą, na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym materiału siewnego i rozmnożeniowego niespełniającego warunków rolnictwa ekologicznego (materiał konwencjonalny), jednocześnie nie dopełnia warunków rozporządzenia nr 834/2007.

Należy jednak zwrócić uwagę, że w rozporządzeniu nr 834/2007, na podstawie art. 22 ust. 2 lit. b tego rozporządzenia, zostały wprowadzone wyjątki od przewidzianego w art. 12 ust. 1

lit. i tego rozporządzenia obligatoryjnego stosowania ekologicznych nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego. Zasady te zostały szczegółowo określone w art. 45 rozporządzenia Komisji nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli.

Stowarzyszenie „Polska Ekologia” zgłosiło uwagę mającą na celu doprecyzowanie art. 19 projektowanej ustawy (obecnie art. 25), tak aby karze nie podlegali producenci, którzy oznakowali swoje produkty niezgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego (na przykład nie podając numeru jednostki certyfikującej), ale wprowadzają wyprodukowane produkty ekologiczne na rynek jako produkty konwencjonalne. Zdaniem tego stowarzyszenia można karać w tej sytuacji tylko producentów (na przykład wydać decyzję nakazującą zmianę oznakowania) wyłącznie w przypadku, gdy produkt spełnia wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego i jest wprowadzany do obrotu jako produkt rolnictwa ekologicznego, a mimo to został oznakowany niezgodnie z art. 23 – 26 rozporządzenia Rady nr 834/2007. Zgłoszona uwaga została uwzględniona przez odpowiednie przeredagowanie tego przepisu.

Stowarzyszenie „Polska Ekologia” wnioskowało również, aby w ramach projektowanej ustawy wprowadzić ramy prawne umożliwiające wsparcie na przykład dla szkół, które wykorzystywałyby produkty rolnictwa ekologicznego do przygotowywania posiłków. Stowarzyszenie „Polska Ekologia” zaproponowało także, aby już teraz zarówno Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jak też inne ministerstwa i urzędy państwowe podejmowały działania zmierzające do zwiększenia podaży produktów ekologicznych w ramach przygotowywanych w tych instytucjach lub przez te instytucje konferencji czy spotkań.

Oddział Wschodniomazowiecki Stowarzyszenia EKOLAND również proponował, aby na preparatach do kompostowania, maściach ogrodniczych nie można było stosować terminów odnoszących się do ekologicznej metody produkcji, w przypadku gdy stosowanie tych preparatów nie jest dopuszczone do stosowania w rolnictwie ekologicznym. W odniesieniu do art. 14 projektu ustawy (obecnie art. 18) uwaga zgłoszona przez Oddział Wschodniomazowiecki Stowarzyszenia EKOLAND pokrywała się z uwagą zgłoszoną przez jednostkę certyfikującą Bioekspert. Zdaniem Oddziału Wschodniomazowieckiego Stowarzyszenia EKOLAND w projektowanej ustawie należy również uregulować kwestię

dostępu do informacji o producentach ekologicznych, w celu wyeliminowania problemu, jaki mają handlowcy i konsumenci z dotarciem do rolników, a także samym rolnikom w nawiązywaniu kontaktów w celu na przykład sprzedaży i zakupu zwierząt gospodarskich i produktów z gospodarstw ekologicznych. Zgodnie ze zgłoszoną uwagą w projekcie ustawy należy zawrzeć odpowiednią regulację i umożliwić korzystanie z informacji o producentach ekologicznych w celu zapewnienia przejrzystości i wiarygodności systemu certyfikacji oraz dalszego rozwoju rynku. W związku ze zgłoszonymi uwagami oraz, biorąc pod uwagę art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, wprowadzono odpowiednie zmiany w art. 9 projektowanej ustawy.

Rada Rolnictwa Ekologicznego, oprócz uwag o charakterze porządkowym, redakcyjnym lub wynikającym z niepoprawnego tłumaczenia rozporządzenia nr 834/2007, zwróciła uwagę na konieczność rozwiązania problemu, jakim jest coraz częstsze pojawianie się na rynku nawozów, środków poprawiających glebę i środków ochrony roślin, często niedozwolonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym, a zawierających oznakowanie sugerujące, że spełniają wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego. W nazwach tych produktów pojawiają się przedrostki, np. „bio” lub „eko”, lub określenie „nawóz ekologiczny”. Rada Rolnictwa Ekologicznego zwróciła uwagę, że rolnicy są często w ten sposób świadomie lub nieświadomie wprowadzani w błąd. W efekcie, zastosowanie niedozwolonych nawozów, środków poprawiających glebę powoduje niezaliczenie okresu przestawiania gospodarstwa na produkcję metodami ekologicznymi lub nieprzyznaniem certyfikatu, a w konsekwencji straty finansowe i utratę możliwości do otrzymania pomocy. W związku z powyższym Rada Rolnictwa Ekologicznego zaproponowała, aby ochroną przed wykorzystywaniem terminów odnoszących się do produkcji ekologicznej były objęte nie tylko środki do produkcji ekologicznej, ale również preparaty do kompostowania lub maści ogrodnicze. W związku ze zgłoszonymi uwagami, biorąc pod uwagę art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, wprowadzono odpowiednie zmiany w art. 9 i 25 projektowanej ustawy.

Rada Rolnictwa Ekologicznego zaproponowała również, aby jednostki certyfikujące przesyłały do Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych na podstawie art. 3 projektu ustawy (obecnie art. 4 ust. 6) wyłącznie wykaz producentów, którzy zgłosili podjęcie działalności w rolnictwie ekologicznym, tylko w formie elektronicznej, a nie w wersji papierowej, wniosła także o skrócenie okresów, o którym mowa w art. 5 projektu ustawy (obecnie art. 7), które we wcześniejszej wersji projektu ustawy wynosiły 30 lub

14 dni, do „niezwłocznie” oraz postulowała, aby informacje o producentach ekologicznych i wytwarzanych przez nich produktach były dostępne na stronach internetowych administrowanych przez jednostki certyfikujące. Rada Rolnictwa Ekologicznego zaproponowała również, aby w art. 14 projektu ustawy (obecnie art. 18) wykreślić, odnoszące się do środków produkcji ekologicznej, wyrazy „lub niektórych”, aby zapewnić właściwe znakowanie wszystkich środków do produkcji ekologicznej, mając na uwadze ochronę producentów rolnych przed wprowadzaniem w błąd, co może powodować niezamierzone ich użycie do produkcji środków niedopuszczonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz wprowadzenie obligatoryjności działań stosowanych przez jednostki certyfikujące, określonych na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy (obecnie art. 19 ust. 2 pkt 4).

Rada Rolnictwa Ekologicznego zwróciła ponadto uwagę, iż w przypadku zbierania informacji przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych od jednostek certyfikujących na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy (obecnie art. 17) należy posługiwać się formularzem dostosowanym do systemu statystycznego, w którym będzie prowadzona sprawozdawczość dla Komisji Europejskiej. Rada Rolnictwa Ekologicznego zaproponowała także zmiany w art. 19, 21 i 23 projektu ustawy (obecnie art. 24 – 26), zgłosiła szczegółowe uwagi co do zasad finansowania dopuszczania do stosowania w rolnictwie ekologicznym środków do produkcji, wносиła o rozważenie, czy jednostki certyfikujące z Polski muszą być akredytowane w Polskim Centrum Akredytacji czy w odpowiedniej instytucji zagranicznej, oraz proponowała, aby wprowadzić przepis, że wzór, o którym mowa w art. 4 ust. 7 projektu ustawy (obecnie art. 17 pkt 1), powinien być, w celu usprawnienia jego przekazywania, dostarczany jednostkom certyfikującym najpóźniej do końca roku poprzedzającego bieżący rok kontroli. Rada Rolnictwa Ekologicznego zaznaczała również, iż w odniesieniu do kompetencji jednostek certyfikujących nie należy utożsamiać wymogów związanych z realizacją pakietów rolnośrodowiskowych z wymogami wynikającymi z przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego. Rada Rolnictwa Ekologicznego wnioskuje o określenie terminu, od którego egzaminy dla inspektorów jednostek certyfikujących będą obligatoryjne, i zaproponowała okres przejściowy.

W związku ze zgłoszonymi uwagami, które pokrywały się z uwagami jednostek certyfikujących, zmieniono art. 3 i 5 projektu ustawy (obecnie art. 4, 7 i 9). Zmienione zostały również przepisy art. 14 i 15 tego projektu ustawy (obecnie art. 18 i 19). Uwagi zgłoszone przez Radę Rolnictwa Ekologicznego dotyczące zasad finansowania dopuszczania do stosowania w rolnictwie ekologicznym środków do produkcji były bardzo szczegółowe i nie

dotyczyły upoważnienia zawartego w projektowanej ustawie. W związku z uwagą dotyczącą egzaminów dla inspektorów jednostek certyfikujących wprowadzono ich obligatoryjność po okresie przejściowym wynoszącym 2 lata.

3/

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz
Min.MD 627/09 DP/dk

Warszawa, dnia 12 marca 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o rolnictwie ekologicznym (pismo nr RM-10-39-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem.

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

2009-03-13

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru formularza wykazu producentów, którzy spełnili wymagania
dotyczące produkcji ekologicznej**

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr... , poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór formularza wykazu producentów, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji ekologicznej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Wykaz, który jest przekazywany za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, sporządza się w formacie Excel.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 października 2004 r. w sprawie wzoru formularza wykazu producentów, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 232, poz. 2336, z późn. zm.).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 4 ustawy z dnia ... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ... poz. ...).

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...), która zastąpiła ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 898) utraci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 października 2004 r. w sprawie wzoru formularza wykazu producentów, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 232, poz. 2336, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym jednostka certyfikująca przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, wykaz producentów w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy spełnili określone wymagania dotyczące produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego według stanu za ten rok.

Informacje zawarte w wykazie będą wykorzystywane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa do weryfikacji danych przed podjęciem decyzji o udzieleniu pomocy finansowej producentom ekologicznym na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie został zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.

U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ wykonuje postanowienia prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

- 1. Podmioty objęte projektowanym rozporządzeniem** – projektowane rozporządzenie dotyczy upoważnionych jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym i Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
- 2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
- 3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
- 4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
- 5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
- 6. Konsultacje społeczne** – projekt rozporządzenia zostanie przesłany do

upoważnionych jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, członków Rady Rolnictwa Ekologicznego oraz organizacji społeczno-zawodowych reprezentujących rolników ekologicznych i związków zawodowych, a w szczególności do: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Ojczyzna”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Komisji NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Rady Krajowej Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona” i Krajowej Rady Izb Rolniczych.

WZÓR

Wykaz producentów, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym w roku

01. Nazwa upoważnionej jednostki certyfikującej		02. Numer identyfikacyjny upoważnionej jednostki certyfikującej	04. Nazwisko i imię osoby wypełniającej wykaz
		03. Adres upoważnionej jednostki certyfikującej	

Dane producenta i jego gospodarstwa				Powierzchnia uprawy w ha [0,00]**														Razem powierz- chnia w ha [0,00] (suma kolumn od 5. do 18.)	Uwagi
Lp.	Nazwisko i imię/ nazwa	Numer identyfikacyjny producenta*	Zbilansowanie produkcji roślinnej ze zwierzęcą w dużych jednostkach przeliczeniowych (DJP)/ha**	uprawy rolnicze		trwałe użytki zielone		uprawy warzywne		uprawy zielarskie ^x		uprawy sadownicze i jagodowe		pozostałe uprawy sadownicze i jagodowe ^x		uprawy ziemniaka ^{xxx}			
				w okresie przetawiania	z certyfikatem zgodności/ dla których zakończono okres przetawiania	w okresie przetawiania	z certyfikatem zgodności/ dla których zakończono okres przetawiania	w okresie przetawiania	z certyfikatem zgodności/ dla których zakończono okres przetawiania	w okresie przetawiania	z certyfikatem zgodności/ dla których zakończono okres przetawiania	w okresie przetawiania	z certyfikatem zgodności/ dla których zakończono okres przetawiania	w okresie przetawiania	z certyfikatem zgodności/ dla których zakończono okres przetawiania	w okresie przetawiania	z certyfikatem zgodności/ dla których zakończono okres przetawiania		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1																			
2																			
3																			

<p>05.</p> <p>.....</p> <p>(podpis/podpisy osoby/osób upoważnionych do reprezentowania upoważnionej jednostki certyfikującej)</p> <p>.....</p> <p>(miejsce i data sporządzenia)</p>
--

- Objaśnienia:**
- * Numer identyfikacyjny nadany w trybie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76, z późn. zm.).
 - ** Poziom zbilansowania produkcji roślinnej ze zwierzęcą określa się zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U. Nr 174, poz. 1809, z późn. zm.). Kolumna 4. nie musi być wypełniana, jeżeli producent nie deklaruje realizacji pakietu rolnictwa ekologicznego na podstawie przepisów tego rozporządzenia.
 - *** W kolumnach 5. - 18. wpisuje się powierzchnię upraw dla każdego producenta, a na końcu każdej z tych kolumn podaje się sumę powierzchni upraw dla wszystkich producentów ujętych w wykazie, biorąc pod uwagę wykaz gatunków roślin zamieszczony w załączniku nr 4 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013 (Dz. U. Nr 34 , poz. 200).
 - x** **Uprawy zielarskie** traktuje się jak "uprawy warzywne" na potrzeby Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2004-2006 realizowanego na podstawie rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt (Dz. U. Nr 174, poz. 1809, z późn. zm.).
 - xx** **Pozostałe uprawy sadownicze i jagodowe** traktuje się jak "uprawy sadownicze, w tym jagodowe" na potrzeby Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2004-2006 realizowanego na podstawie rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt (Dz. U. Nr 174, poz. 1809, z późn. zm.).
 - xxx** **Uprawy ziemniaka** traktuje się jak "uprawy rolnicze" na potrzeby Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2004-2006 realizowanego na podstawie rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt (Dz. U. Nr 174, poz. 1809, z późn. zm.), a jako "uprawy warzywne" w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013 realizowanego na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy” (Dz. U. Nr 34, poz. 200).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZOWJU WSI ¹⁾

z dnia

w sprawie jednostki organizacyjnej potwierdzającej zgodność nawozów organicznych, nawozów mineralnych, nawozów organiczno-mineralnych i środków poprawiających właściwości gleby z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności, oraz prowadzącej wykaz tych środków

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. 2009r. Nr ... , poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostką organizacyjną potwierdzającą zgodność nawozów organicznych, nawozów mineralnych, nawozów organiczno-mineralnych i środków poprawiających właściwości gleby z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności, oraz prowadzącej wykaz tych środków jest Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie określenia jednostki organizacyjnej kwalifikującej nawozy i środki poprawiające glebę do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącej wykaz tych nawozów i środków (Dz. U. 2004 Nr 164, poz. 1720).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Określając we wskazanym rozporządzeniu jednostkę organizacyjną, którą jest Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach, wzięto pod uwagę doświadczenie tej jednostki w przeprowadzaniu takich badań oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób zatrudnionych w tej jednostce. Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem, Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach będzie potwierdzał zgodność nawozów organicznych, nawozów mineralnych, nawozów organiczno-mineralnych i środków poprawiających właściwości gleby z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego oraz prowadził wykaz tych środków.

Jednostką organizacyjną, która dotychczas kwalifikowała nawozy lub środki poprawiające właściwości gleby do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadziła wykaz tych nawozów i środków był również ten Instytut. Kwalifikacji podlegały jednak wyłącznie nawozy wprowadzone do obrotu na podstawie przepisów o nawozach i nawożeniu.

Przepisy dotyczące wprowadzania nawozów i środków poprawiających właściwości gleby do obrotu są określone w przepisach o nawozach i nawożeniu obejmują: nawozy organiczne, nawozy mineralne, nawozy organiczno-mineralne oraz środki poprawiające właściwości gleby. Nie obejmują natomiast nawozów naturalnych, które nie zostały poddane procesom przetwarzania, to jest obornika, gnojówki, gnojowicy, pochodzących od zwierząt gospodarskich, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich odchodów tych zwierząt, z wyjątkiem odchodów pszczół i zwierząt futerkowych bez dodatków innych substancji oraz guano.

Jednocześnie, zgodnie z przepisami o nawozach i nawożeniu, nawozy naturalne mogą być zbywane do bezpośredniego rolniczego wykorzystania wyłącznie na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Ze względu na specyfikę zarówno powstawania, jaki i sprzedawania nawozów naturalnych, prowadzenie ich listy i potwierdzanie ich zgodności z wymaganiami

określonymi w przepisach o rolnictwie ekologicznym przez ten Instytut nie jest zasadne.

Żyzność i aktywność biologiczna gleby w rolnictwie ekologicznym jest utrzymywana i zwiększana poprzez stosowanie wieloletniego płodozmianu z wykorzystaniem roślin strączkowych i innych roślin na nawóz zielony, a także obornika lub materiału organicznego pochodzącego z produkcji ekologicznej. W przypadku, gdy powyższe działania nie przynoszą oczekiwanych efektów, producent ekologiczny może skorzystać z możliwości jaką daje art. 18 ust. 1 ustawy z dnia o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ... , poz. ...) i zastosować nawozy i środki poprawiające właściwości gleby, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 834/2007. W pozostałym zakresie w produkcji ekologicznej można stosować jedynie środki, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia Komisji nr 889/2008.

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ... poz. ...) po wydaniu projektowanego rozporządzenia, utraci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie określenia jednostki organizacyjnej kwalifikującej nawozy i środki poprawiające właściwości gleby do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącej wykaz tych nawozów i środków (Dz. U. Nr 164, poz. 1720).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie został zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. **Podmioty objęte projektowanym rozporządzeniem** – projektowane rozporządzenie dotyczy producentów ekologicznych, upoważnionych jednostek certyfikujących i Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach.
2. **Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.
3. **Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia wpłynie pozytywnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki poprzez ułatwienie produkcji żywności metodami ekologicznymi. Producent rolny nie będzie musiał każdorazowo weryfikować składu nawozu organicznego, nawozu mineralnego, nawozu organiczno-mineralnego i środka poprawiającego właściwości gleby pod kątem zgodności z przepisami dotyczącym rolnictwa ekologicznego, a wyłącznie z listą prowadzoną przez ww. Instytut.
5. **Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
6. **Konsultacje społeczne** – projekt rozporządzenia zostanie przesłany do upoważnionych jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, członków Rady Rolnictwa Ekologicznego oraz organizacji społeczno-zawodowych reprezentujących rolników ekologicznych i związków zawodowych, a w szczególności do: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Ojczyzna”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych

Związków Producentów Rolnych, Krajowej Komisji NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Rady Krajowej Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona” i Krajowej Rady Izb Rolniczych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia

**w sprawie jednostki organizacyjnej potwierdzającej zgodność środków
ochrony roślin z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących
rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności, oraz
prowadzącej wykaz tych środków**

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostką organizacyjną potwierdzającej zgodność środków ochrony roślin z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności, oraz prowadzącej wykaz tych środków jest Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie określenia jednostki organizacyjnej kwalifikującej środki ochrony roślin do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącej wykaz tych środków (Dz. U. 2004 r. Nr 164, poz. 1719).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia ... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr, poz. ...) po wydaniu projektowanego rozporządzenia, traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie określenia jednostki organizacyjnej kwalifikującej środki ochrony roślin do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącej wykaz tych środków (Dz. U. Nr 164, poz. 1719).

Określając w projektowanym rozporządzeniu jednostkę organizacyjną, którą jest Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w Poznaniu, wzięto pod uwagę doświadczenie tej jednostki w przeprowadzaniu takich badań oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób zatrudnionych w tej jednostce. Jednostką organizacyjną, która dotychczas kwalifikowała środki ochrony do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadziła wykaz tych środków był również ten Instytut.

Zgodnie z przepisami niniejszego projektu rozporządzenia ten Instytut będzie potwierdzał zgodność środków ochrony roślin z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego oraz prowadził wykaz tych środków.

W przypadku stwierdzonego zagrożenia uprawy, gdy odpowiednia ochrona roślin przed szkodnikami, chorobami i chwastami polegająca na stosowaniu naturalnych sposobów, odpowiednim doborze gatunków i odmian, stosowaniu płodozmianu, odpowiednich technik uprawy i procesów termicznych nie przynosi oczekiwanych rezultatów, wówczas zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...) producent ekologiczny może zastosować środki ochrony roślin, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 834/2007. W pozostałym zakresie w produkcji ekologicznej można stosować jedynie środki, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Komisji nr 889/2008.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie został zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ wykonuje postanowienia prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty objęte projektowanym rozporządzeniem – projektowane rozporządzenie dotyczy producentów ekologicznych, upoważnionych jednostek certyfikujących i Instytutu Ochrony Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego w Poznaniu.
2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.
3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw – wejście w życie projektowanego rozporządzenia wpłynie natomiast pozytywnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki poprzez ułatwienie produkcji żywności metodami ekologicznymi. Producent rolny nie będzie musiał każdorazowo weryfikować składu środka ochrony roślin pod kątem zgodności z przepisami dotyczącym rolnictwa ekologicznego, a wyłącznie z listą prowadzoną przez ww. Instytut.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
6. Konsultacje społeczne projekt - rozporządzenia zostanie przesłany do upoważnionych jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, członków Rady Rolnictwa Ekologicznego oraz organizacji społeczno-zawodowych reprezentujących rolników ekologicznych i związków zawodowych, a w szczególności do: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Ojczyzna”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Komisji NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Rady Krajowej Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona” i Krajowej Rady Izby Rolniczych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia

w sprawie obsady zwierząt gospodarskich oraz
niektórych praktyk gospodarskich w rolnictwie ekologicznym

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia..... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do obsady zwierząt wymienionych w załączniku IV rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 889/2008”, stosuje się wartości obsady określone w tym załączniku.

2. Obsada zwierząt gospodarskich niewymienionych w załączniku IV rozporządzenia nr 889/2008, wyrażona w masie zwierząt na 1 ha użytków rolnych, wynosi 1000 kg.

§ 2. Okres, o którym mowa w art. 23 ust. 5 rozporządzenia nr 889/2008, wynosi co najmniej 28 dni.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia..... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr... poz....) i określa:

- maksymalną obsadę zwierząt gospodarskich na podstawie art. 15 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1 z późn. zm.) oraz

- minimalny okres, przez który teren przeznaczony dla drobiu musi pozostać pusty na podstawie art. 23 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008.

Tabela zawarta w załączniku IV rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. określa maksymalną obsadę zwierząt, która zapewnia, iż ilość czystego azotu zawartego w odchodach zwierząt nie przekroczy 170 kg/ha użytków rolnych. Art. 15 ust. 2 nakazuje ustalenie jednostek inwentarskich odpowiadających rocznemu limitowi produkcji 170 kg azotu na 1 ha użytków rolnych. W związku z tym, że w tej tabeli nie ma wielu gatunków i grup produkcyjnych zwierząt gospodarskich, uniwersalnym środkiem pozwalającym na objęcie regulacją każdego zwierzęcia jest odniesienie się do łącznej masy zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie. Biorąc pod uwagę opinie przekazywane przez zainteresowane podmioty oraz wytyczne zawarte w Zwyczajnej Dobrej Praktyce Rolniczej proponuje się, aby maksymalna obsada zwierząt niewymienionych w tabeli w załączniku IV rozporządzenia Komisji WE 889/2008 nie mogła przekroczyć ilości równoważnej masie 1000 kg zwierząt gospodarskich na 1 ha użytków rolnych.

Przepis art. 23 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 nakazuje Państwom Członkowskim ustalenie okresu, przez który teren przeznaczony dla drobiu musi pozostać pusty. W założeniu praktyka ta ma zapewnić minimalny odrost roślinności. Biorąc pod uwagę opinię zainteresowanych podmiotów, proponuje się aby okres ten wynosił co najmniej 28 dni.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie został zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ wykonuje postanowienia prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

- 1. Podmioty objęte projektowanym rozporządzeniem** – projektowane rozporządzenie dotyczy rolników prowadzących produkcję metodą ekologiczną.
- 2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.
- 3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
- 4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia zapobiegnie ewentualnym problemom związanym z brakiem szczegółowych wytycznych w zakresie produkcji w rolnictwie ekologicznym.
- 5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny

6. Konsultacje społeczne – projekt rozporządzenia zostanie przesłany do upoważnionych jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, członków Rady Rolnictwa Ekologicznego oraz organizacji społeczno-zawodowych reprezentujących rolników ekologicznych i związków zawodowych, a w szczególności do: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Komisji NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Rady Krajowej Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Krajowej Rady Izb Rolniczych i Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej "Solidarni".

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia

w sprawie warunków produkcji ekologicznej
wolno rosnących ras i linii drobiu

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Produkcja ekologiczna wolno rosnących ras i linii drobiu, o której mowa w art. 12 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1), jest dopuszczalna, jeżeli dotyczy następujących ras i linii drobiu:

- 1) kurcząt rzeźnych: Plymouth Rock (PR), Polbar (Pb), Rhode Island Red (K-22, K-44, K-66, R-11, R-55, V-44), Rhode Island White (A-22, A-33, A-88, M-55), White Rock (WR), Zielononóżka kuropatwiana (Z-11, Zk, ZS-11), Żółtonóżka kuropatwiana (Ż-33), Sussex (S-11, S-55, S-66);
- 2) mieszańców kur ras i linii wymienionych w pkt 1 z rasami kur mięsnych: Astra D, Astra N, Astra P, Messa 443, Messa 445, Rosa 1, Rosa 2, Rosa 3, Rosa 4, Rosa 5 oraz innych mieszańców towarowych przeznaczonych w specyfikacji producenta do chowu ekstensywnego;
- 3) gęsi: Biała włoska (Biała kołudzka), Biłgorajska (Bi), Kartuska (Ka), Kielecka (Ki), Landes (La, LD, LsD-01) Lubelska (Lu), Podkarpacka (Pd), Pomorska (Po), Romańska (Ro), Rypińska (Ry), Suwalska (Su), Zatorska (Zd-1), Słowacka (Sł), Garbonosa (Ga);

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

- 4) kaczek: kaczka pomniejszona (K-2), Pekin angielski (LsA), Pekin krajowy (P-11, P-22, P-33, P-44, P-55), Pekin duński (P-8), Pekin francuski (P-9), KhO-1, Pekin (A-55, K-11, P-66, P-77);
- 5) indyków: Białe Szerokopierśne, Bronz Szerokopierśne, Małe Białe Beltsville.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...) i określa warunki produkcji ekologicznej wolno rosnących ras i linii drobiu.

W rolnictwie ekologicznym, w celu zapobieżenia intensyfikacji chowu, należy w produkcji drobiarskiej przestrzegać minimalnych wieków ubojowych bądź utrzymywać wolno rosnące rasy drobiu. Art. 12 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1) nakazuje określenie kryteriów dotyczących ras i linii wolno rosnących lub sporządzenie ich wykazu.

W drodze konsultacji z Instytutem Zootechniki - Państwowym Instytutem Badawczym w Balicach wypracowana została lista ras drobiu, których utrzymywanie w gospodarstwach ekologicznych zapewni, iż w rolnictwie ekologicznym nie będą wykorzystywane rasy drobiu osiągające dojrzałość wcześniej niż w wieku określonym w art. 12 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie został zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ wykonuje postanowienia prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie dotyczy rolników prowadzących produkcję drobiarską metodą ekologiczną.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do upoważnionych jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, członków Rady Rolnictwa Ekologicznego oraz organizacji społeczno-zawodowych reprezentujących rolników ekologicznych i związków zawodowych, a w szczególności do:

Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Ojczyzna”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Komisji NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Rady Krajowej Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona” i Krajowej Rady Izb Rolniczych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie nabywania uprawnień inspektora rolnictwa ekologicznego

Na podstawie art. 21 ust. 13 ustawy z dnia o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) potwierdzane egzaminem, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, rodzaje specjalizacji do dokonywania kontroli;
- 2) szczegółowy zakres zagadnień, których znajomość jest wymagana do uzyskania poszczególnych rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy;
- 3) warunki i sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy, w tym jego dokumentowanie;
- 4) sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej;
- 5) wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu i wzór imiennej pieczęci, o której mowa w art. 21 ust. 5 ustawy;
- 6) wysokość i sposób wnoszenia opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy, oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej.

§ 2. 1. Egzamin przeprowadza się dla następujących rodzajów specjalizacji:

- 1) produkty roślinne, z wyłączeniem zbioru ze stanu naturalnego;
- 2) zbiór produktów roślinnych ze stanu naturalnego;
- 3) wegetatywny materiał rozmnożeniowy i nasiona;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

- 4) produkty zwierzęce, z wyłączeniem pszczelarstwa;
- 5) pszczelarstwo;
- 6) produkty pochodzące z akwakultury i wodorosty morskiej;
- 7) produkcja pasz przetworzonych, z wyłączeniem drożdży;
- 8) drożdże;
- 9) produkcja żywności przetworzonej;
- 10) wprowadzanie na rynek, w tym wprowadzanie na rynek produktów importowanych.

2. Egzamin obejmuje zagadnienia:

1) określone w:

- a) przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, przepisach o bezpieczeństwie żywności i żywienia, w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – w przypadku rodzajów specjalizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 -10;
- b) przepisach o produktach pochodzenia zwierzęcego, w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w przepisach o rybołówstwie, w przepisach o paszach – w przypadku rodzajów specjalizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 -10;
- c) przepisach o ochronie roślin, w przepisach o nasiennictwie, w przepisach o nawozach i nawożeniu – w przypadku rodzajów specjalizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 i 10;

2) dotyczące chowu i hodowli zwierząt, pozyskiwania produktów akwakultury oraz uprawy roślin,

– w zakresie, w jakim może mieć to wpływ na poprawność przeprowadzanej kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy.

§ 3. 1. Do egzaminu mogą przystąpić osoby, które

1) posiadają:

- a) wykształcenie wyższe na kierunku ochrona środowiska, ogrodnictwo, rolnictwo, technika rolnicza i leśna, weterynaria lub zootechnika, lub
- b) co najmniej 2-letnie doświadczenie zawodowe związane z potwierdzanym egzaminem rodzajem specjalizacji do dokonywania kontroli;

2) brały udział, potwierdzony przez upoważnioną w tym zakresie jednostkę certyfikującą, w przynajmniej 5 kontrolach producentów ekologicznych w zakresie rodzajów specjalizacji objętych egzaminem.

2. W przypadku gdy żadna z jednostek certyfikujących nie jest upoważniona w zakresie danego rodzaju specjalizacji przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.

§ 4. 1. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, podaje do publicznej wiadomości, na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej „Inspekcją”, informację o rodzajach specjalizacji, terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu oraz informację o terminie składania wniosków o przystąpienie do egzaminu.

2. Wniosek o przystąpienie do egzaminu składa się do Głównego Inspektora.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Głównego Inspektora na stronie internetowej Inspekcji.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) kopię dowodu opłaty za przeprowadzenie egzaminu;
- 2) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w § 3 ust. 1.

§ 5. 1. Egzamin przeprowadza komisja kwalifikacyjna powołana przez Głównego Inspektora.

2. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący;
- 2) trzech członków.

3. Główny Inspektor wyznacza przewodniczącego spośród członków komisji kwalifikacyjnej.

4. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi osoby powołane przez Głównego Inspektora, które:

- 1) ukończyły studia wyższe;
- 2) posiadają wiedzę teoretyczną oraz co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w zakresie rodzajów specjalizacji objętych egzaminem.

§ 6. 1. Egzamin przeprowadza komisja kwalifikacyjna w miejscu, terminie i w zakresie określonym przez Głównego Inspektora.

2. Egzamin składa się z:

- 1) egzaminu pisemnego przeprowadzanego w formie testu, mającego na celu sprawdzenie znajomości zagadnień, o których mowa w § 2 ust. 2;
- 2) egzaminu praktycznego mającego na celu sprawdzenie prawidłowości i poprawności przeprowadzenia czynności związanych z przeprowadzaniem kontroli.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa zatwierdza zbiór pytań testowych oraz ćwiczeń objętym egzaminem praktycznym, opracowanych przez Głównego Inspektora dla każdego z rodzajów specjalizacji.

4. Ocena z egzaminu pisemnego jest podawana w formie punktowej w następujący sposób:

- 1) odpowiedź prawidłowa - jeden punkt;
- 2) odpowiedź nieprawidłowa lub brak odpowiedzi - zero punktów.

5. Egzamin pisemny uważa się za zdany, jeżeli egzaminowany uzyska przynajmniej 70% maksymalnej liczby punktów.

6. Czas trwania egzaminu pisemnego jest odpowiedni do przygotowanego testu, jednak nie krótszy niż 60 minut.

7. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu praktycznego jest zdanie egzaminu pisemnego.

8. Egzamin praktyczny uważa się za zdany w przypadku uzyskania przez egzaminowanego pozytywnej oceny wyrażonej przez większość składu komisji kwalifikacyjnej.

9. Egzamin uważa się za zdany w przypadku zdania egzaminu pisemnego i egzaminu praktycznego.

§ 7. 1. Z egzaminów, o których mowa w § 2, sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) datę i miejsce przeprowadzenia egzaminu;
- 2) skład komisji kwalifikacyjnej;
- 3) imiona i nazwiska, adresy zamieszkania i numery dowodów tożsamości osób, które przystąpiły do egzaminu;
- 4) wyniki egzaminu.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, przewodniczący komisji kwalifikacyjnej przekazuje niezwłocznie Głównemu Inspektorowi.

3. O wynikach egzaminów Główny Inspektor informuje egzaminowanych.

§ 8. Określa się wzory:

- 1) zaświadczenia o zdaniu egzaminu i wpisaniu do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) pieczęci imiennej inspektora, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 9. 1. Za przeprowadzenie egzaminów, o których mowa w § 2:

- 1) przewodniczący komisji kwalifikacyjnej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 28,00 zł,
- 2) członkowie komisji kwalifikacyjnej otrzymują wynagrodzenie w wysokości 23,00 zł
- od jednej osoby egzaminowanej.

2. Osoba, która zamierza przystąpić do egzaminu, wnosi opłatę w wysokości 50 złotych, za każdy z rodzajów specjalizacji w ramach egzaminu, przelewem na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

WZÓR ZAŚWIADCZENIA O WPISANIU DO REJESTRU INSPEKTORÓW
ROLNICTWA EKOLOGICZNEGO

awers

Miejsce na pieczęć podłużną
Głównego Inspektora Jakości
Handlowej Artykułów Rolno-
Spożywczych

ZAŚWIADCZENIE
NR.....

Pani / Pan
.....
.....

Wpisana/y do rejestru inspektorów
rolnictwa ekologicznego pod numerem
.....

jest uprawniony do kontroli w zakresie:

Wymiar 105 mm x 70 mm

rewers

Zaświadczenie jest ważne z dowodem
tożsamości

Seria

Numer.....

Zaświadczenie jest ważne do:
.....

Dzień/ miesiąc
.....r. r. r.

Okrągła pieczęć
.....

Miejscowość i data wydania
.....

Pieczętka i podpis Głównego Inspektora
Jakości Handlowej Artykułów Rolno-
Spożywczych

Wymiar 105 mm x 70 mm

WZÓR PIECZĘCI IMIENNEJ INSPEKTORA

<p>.....</p> <p>(imię i nazwisko)</p> <p>INSPEKTOR ROLNICTWA EKOLOGICZNEGO</p> <p>wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno- Spożywczych pod numerem</p>

Wymiary pieczęci: 20 x 45 mm.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 13 ustawy z dnia ... o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem egzamin przeprowadza się dla dziesięciu rodzajów specjalizacji. Biorąc pod uwagę niezbędne kwalifikacje i wymagania dla inspektorów rolnictwa ekologicznego określono następujące rodzaje specjalizacji: produkty roślinne z wyłączeniem zbioru ze stanu naturalnego, produkty roślinne ze zbioru ze stanu naturalnego, wegetatywny materiał rozmnożeniowy siewny i nasiona, produkty zwierzęce z wyłączeniem pszczelarstwa, pszczelarstwo, produkty pochodzące z akwakultury i wodorosty morskie, produkcja pasz przetworzonych z wyłączeniem drożdży, drożdże, produkcja żywności przetworzonej oraz wprowadzanie na rynek, w tym wprowadzanie na rynek produktów importowanych.

Niezależnie od rodzaju specjalizacji inspektor rolnictwa ekologicznego powinien znać przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego, przepisy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Dodatkowo w przypadku specjalizacji obejmujących produkty zwierzęce z wyłączeniem pszczelarstwa, pszczelarstwo, produkty pochodzące z akwakultury i wodorosty morskie, produkcji pasz przetworzonych z wyłączeniem drożdży, drożdże, produkcję żywności przetworzonej oraz wprowadzanie na rynek, w tym wprowadzanie na rynek produktów importowanych inspektor rolnictwa ekologicznego musi znać przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, przepisy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, przepisy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, przepisy o rybołówstwie oraz przepisy o paszach.

W przypadku specjalizacji obejmujących produkty roślinne z wyłączeniem zbioru ze stanu naturalnego, zbiór ze stanu naturalnego oraz wegetatywny materiał rozmnożeniowy i nasiona oraz wprowadzanie na rynek, w tym produktów importowanych, inspektor rolnictwa ekologicznego musi znać przepisy o ochronie roślin, przepisy o nasiennictwie oraz przepisy o nawozach i nawożeniu,

Każdy z inspektorów rolnictwa ekologicznego musi dodatkowo znać zagadnienia dotyczące chowu i hodowli zwierząt oraz uprawy roślin w zakresie egzaminowanych rodzajów specjalizacji.

Inspektor rolnictwa ekologicznego powinien znać wyżej wymienione przepisy oraz zagadnienia dotyczące chowu i hodowli zwierząt oraz uprawy roślin w zakresie, w którym może mieć to wpływ na poprawność przeprowadzanej kontroli. Nie będzie zatem wymagana szczegółowa znajomość na przykład przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia, a jedynie znajomość tych przepisów w zakresie, w którym może mieć to wpływ na poprawność przeprowadzanej kontroli.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem do egzaminu na inspektora rolnictwa ekologicznego mogą przystąpić osoby, które posiadają wykształcenie wyższe na kierunku ochrona środowiska, ogrodnictwo, rolnictwo, technika rolnicza i leśna, weterynaria, zootechnika lub na kierunkach pokrewnych, posiadają co najmniej 2-letnie doświadczenie zawodowe związane z egzaminowanymi rodzajami specjalizacji. Dodatkowo osoby te muszą mieć potwierdzony udział w przynajmniej 5 kontrolach producentów ekologicznych w zakresie egzaminowanych rodzajów specjalizacji. Udział w tych kontrolach musi być potwierdzony przez upoważnioną w tym zakresie jednostkę certyfikującą. W przypadku gdy żadna z jednostek certyfikujących nie jest upoważniona w zakresie danego rodzaju specjalizacji nie jest wymagane potwierdzanie udziału w przynajmniej 5 kontrolach producentów ekologicznych w zakresie egzaminowanych rodzajów specjalizacji.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem informację o rodzajach specjalizacji, terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu oraz informacja o terminie składania wniosków o wzięcie udziału w tym egzaminie podawana jest przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Wniosek o przystąpienie do egzaminu składa się do Głównego Inspektora.

Opłata za wzięcie udziału w egzaminie wnosi 50 złotych, za każdy z rodzajów specjalizacji w ramach egzaminu.

Egzamin przeprowadzany jest przez komisję kwalifikacyjną, która jest powoływana przez Głównego Inspektora. W skład tej komisji kwalifikacyjnej wchodzi przewodniczący oraz trzech członków. Główny Inspektor spośród członków komisji kwalifikacyjnej wyznacza przewodniczącego. W skład komisji kwalifikacyjnej mogą być powołane osoby, które ukończyły studia wyższe oraz posiadają wiedzę teoretyczną oraz co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe z zakresu zagadnień w ramach egzaminowanych rodzajów specjalizacji.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem egzamin składa się z egzaminu pisemnego oraz egzaminu praktycznego. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu praktycznego jest zdanie egzaminu pisemnego. Egzamin praktyczny uważa się za zdany w przypadku uzyskania przez egzaminowanego pozytywnej oceny wyrażonej przez większość składu komisji kwalifikacyjnej. Egzamin uważa się za zdany w przypadku zdania egzaminu pisemnego i egzaminu praktycznego.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie został zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ wykonuje postanowienia prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty objęte projektowanym rozporządzeniem – projektowane rozporządzenie dotyczy osób pracujących lub zamierzających pracować jako inspektorzy rolnictwa ekologicznego w jednostkach certyfikujących w rolnictwie ekologicznym.
2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanej ustawy o rolnictwie będzie związane z wprowadzeniem obowiązku (od 1 stycznia 2011 r.) potwierdzania kwalifikacji osób do oceny zgodności prowadzonej produkcji z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego. Szacuje się, iż przy obecnym tempie rozwoju rynku rolnictwa ekologicznego w 2011 r. kwalifikacjami potwierdzonymi tym egzaminem będzie się musiało wykazać około 370 osób. Przy zachowaniu obecnego tempa rozwoju rynku rolnictwa ekologicznego przewidują się, iż liczba ta będzie wzrastać o około 10 – 20 inspektorów rocznie począwszy od 2011 r.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
6. Konsultacje społeczne – projekt rozporządzenia zostanie przesłany do konsultacji do upoważnionych jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, członków Rady Rolnictwa Ekologicznego oraz organizacji zrzeszających producentów

wytwarzających produkty metodami ekologicznymi, związków zawodowych, a w szczególności do: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Rolników „OJCZYŻNA”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Komisji NSSZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Związku Zawodowego Rolnictwa „SAMOOBRONA”, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”, Forum Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Związku Rzemiosła Polskiego i Business Centre Club.